

ŠALEŠKI IRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

28. november 1969 — Leto V. Št. 21 (104) — Cena 0,30 dinarjev Poština plačana v gotovini

VELIKE AMBICIJE

Po dokaj razgibanem dialogu med proizvajalci strojev in opreme za gospodinjstva, ki smo mu bili priče letošnje poletje, zdaj z zadovoljstvom ugotavljamo, da se sodelovanje in povezovanje proizvajalcev strojev in opreme za gospodinjstva ter kooperantske industrije vse bolj širi.

Znano je, da se industrija elektromotorjev Sever iz Subotice priključuje k velenjski TGO Gorenje. Ze nekaj časa pa so v teku razgovori med predstavniki velenjskega Gorenja in cetinjskega Oboda o možnosti za tesnejše sodelovanje in poslovno-tehnično povezovanje. Pravzaprav gre za to, da bi dosegli kar najbolj maksimalno koncentracijo sil proizvodnje in znanja ter kapitala, seveda ob hkratnem utrjevanju in nadaljnjem razvoju samoupravnih in družbeno političnih odnosov.

Dosedanji potek razgovorov med predstavniki Gorenja in Oboda in gradivo, ki ga pripravljajo za obravnavo na osrednjih samoupravnih organih v obeh delovnih organizacijah kaže na to, da je v dosedanjih razgovorih prevladalo prepričanje, da je trdno povezovanje nujno, pri čemer ni več dilem o tem, ali je povezovanje upravičeno, ali ne. Možnosti za trdnije sodelovanje in povezovanje med cetinjskim Obodom in velenjskim Gorenjem je veliko; posebej velja omeniti skupno oz. vsklajeno programiranje nadaljnjega razvoja, skupen nastop na domačem in tujem tržišču, skupna vlaganja ne samo v tovarni, pač pa tudi v kooperantsko industrijo itd.

O tem, da so namere velenjskega Gorenja in cetinjskega Oboda za kar najbolj trdno sodelovanje v prihodnje, dovolj jasne in nedvoumne, kaže tudi izjavi generalnih direktorjev obeh tovarn.

Ivan Atelšek, generalni direktor TGO Gorenje, je posebej poudaril, da je odločenost za trdnije povezovanje in sodelovanje na relaciji Gorenje-Obod znak pripravljenosti obeh kolektivov za izvajanje načel gospodarsko-družbene reforme. Treba je zagotoviti kar največje možno izkoriščenost proizvodnih zmogljivosti v obeh tovarnah, prav tako pa tudi pri kooperantski industriji. Pomembno pa bo nadalje tudi vsklajevanje oz. skupno programiranje nadaljnjega razvoja.

Drago Jovović, generalni direktor OBOD Cetinje, pa je naglasil, da se je po dialogu sredi letošnjega poletja razvilo že dokaj tesno sodelovanje med Gorenjem in Obodom, prav zdaj pa poslavljajo osnove za nadaljnje, še tesnejše sodelovanje. Ambicije so precejšnje. Želimo razviti sodobno evropsko tovarno za proizvodnjo strojev in opreme za gospodinjstva.

Proizvajalci strojev in opreme za gospodinjstva ter kooperantska industrija so se odločili za trdno poslovno-tehnično sodelovanje in povezovanje preko republiških meja. Verjetno v sedanjem trenutku niti še ni mogoče kolikor toliko natančneje oceniti, kakšen obseg bo zavzelo to povezovanje v prihodnje, predvsem se zategadelj, ker so ambicije, tako Gorenja kot Oboda, precejšnje. To pa je nadvse spodbudno!

PRVA SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZKS VELENJE

KOMUNISTI MORAJO DELOVATI TAM, KJER SO DELOVNI LJUDJE

Na seji so skušali oceniti doslej dosežene uspehe pri reorganizaciji Zveze komunistov in oblikovati naloge za nadaljnje uveljavljanje novih metod in oblik dela • Za novega profesionalnega političnega sekretarja komiteja OK ZK Velenje so izvolili Franca Koruna.

Zadnji petek se je sešla na prvo sejo novoizvoljena občinska konferenca ZK Velenje. Seje se je udeležilo tudi precej gostov, med njimi Janez Zahrastnik, sekretar medobčinskega sveta ZK Celje, sekretarja komitejev občinskih konferenc Laško in Sentjur, Srečko Šentjurec in Mirko Vrečko ter član medobčinskega sveta iz Mozirja Drago Sinkar.

Člani konference so najprej poslušali referat predsednika komisije za organiziranost in razvoj ZK, Toneta Kugoniča, o preobrazbi ZK v občini Velenje, razpravljali so o nadaljnjem uveljavljanju novih metod in oblik dela občinske organizacije ZK ter izvolili novega političnega sekretarja komiteja, 14 članov komiteja, imenovali predsednike komisij in drugih organov konference ter potrdili izvolitve v medobčinski svet ZK Celje.

Predsednik komisije za organiziranost in razvoj ZK, Tone Kugonič je v uvodnem referatu dokaj podrobno in analitično ocenil osnovne vidike preobrazbe Zveze komunistov v Šaleški dolini, nanizal je dosežene uspehe, hkrati pa opozoril tudi na tiste naloge, ki jih bo treba uveljaviti v nadaljnjem delu organizacij in članov ZK. Posebej velja opozoriti na misel iz uvodnega referata, da je sicer sedanja organizacijska struktura Zveze komunistov v občini Velenje ocenjena kot ugodna in ne terja načelnih sprememb, vendar pa bo potrebna za realizacijo sklepov in stališč Zveze komunistov večja osebna prizadevnost sleherne-

FRANC KOREN, novi politični sekretar komiteja obč. konf. ZKS Velenje

ga komunistov, posebej pa tistih, ki lahko, upoštevajoč njihovo delovno mesto oziroma funkcijo, največ prispevajo k uresničevanju politike Zveze komunistov. Tone Kugonič je v tej zvezi posebej poudaril, da naj bosta osebna prizadevnost in osebna zavzetost za dosled-

DALJE na 2. strani

Leto je naokrog

Spet je leto naokrog. Spominjamo se tistih novembrskih dni iz leta 1943, ko je bila v bosanskem mestecu Jajcu ustanovljena nova socialistična Jugoslavija. Spominjamo pa se tudi vseh tistih velikih uspehov, ki smo jih v 24 letih po osvoboditvi dosegli pri graditvi naše nove domovine. Uspehi niso majhni, to lahko ugotovljamo na vsakem koraku tudi v Šaleški dolini. Doseženi uspehi nas zavezujejo, da strnemo sile in storimo vse, da bomo, seveda z najtesnejšim sodelovanjem vseh delovnih ljudi, v prihodnje napredovali še hitreje. Jutrišnji dan mora biti še lepši in svetlejši...

S takimi občutki slavimo letošnji praznik republike. Rojstvo nove socialistične Jugoslavije smo te dni že proslavili na šolah, po delovnih kolektivih, v organizacijah in društvih. Posebej lepo je bilo po šolah; v Soštanju, na primer, so mladi osnovne šole Biha Röck mater narodnega heroja Angelo Röck, po katerem nosi šola ime, posebno pristrčno počastili.

Podobno kot vsa leta doslej bosta tudi letos v Velenju in Soštanju osrednji prireditvi na čast prazniku republike. Slovesnosti bosta zvečer pred praznikom — v Velenju jo bo pripravila občinska konferenca ZKS; program pa bodo izvedli člani prosvetnega društva Ivan Cankar iz gimnazije, v Soštanju pa je organizator tamkajšnja krajevna skupnost, za program pa bodo poskrbeli člani domače Svobode.

Želimo, da bi tudi letos lepo preživeli praznične dni, ob dnevu republike pa čestitamo vsem našim naročnikom in bralcem, vsem občanom Šaleške doline in vsem delovnim ljudem širom po Jugoslaviji.

Sklicana seja občinske konference SZDL

Za sredo, 26. novembra, je bila sklicana seja občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje. Predlog dnevnega reda je predvideval razpravo o poročilu o delu izvršnega odbora v zadnjem mandatnem obdobju, spremembo pravilnika občinske organizacije Socialistične zveze Velenje ter dogovor o pripravah na volilne konference krajevnih organizacij SZDL.

Obširneje bomo o poteku zadnje seje Občinske konference SZDL Velenje poročali v prihodnji številki Šaleškega rudarja.

POLJSKA PARLAMENTARNA DELEGACIJA V VELENJU

Poljska parlamentarna delegacija, vodi jo podpredsednik sejma Jan Karol Wende, ki se mudi na obisku v naši državi, je zadnje sredo obiskala tudi Velenje. V naše mesto je pripotovala iz Zalca, kjer je

obiskala kmetijski kombinat. V Velenju so obiskali člani poljske parlamentarne delegacije tovarno gospodinjstva opreme Gorenje. Po kosilu v hotelu Paka pa s oodkotovali proti Beogradu.

KONFERENCA KO SZDL BELE VODE BO 7. DECEMBRA

V Belih vodah te dni zaključujejo priprave na volilno konferenco krajevnih organizacij Socialistične zveze, ki bo v nedeljo, 7. decembra. Odbor krajevnih organizacij SZDL je skupaj s predsedstvom krajevnih skupnosti pripravilo teze programa razvoja tega območja, ki jih bo posredoval vsem članom Socialistične zveze. Na konferenci pa

bodo razpravljali kot je bilo dogovorjeno, o medsebojnih odnosih v kraju, o nadaljnjih razvojnih možnostih Belih vod ter o nadaljnji razširitvi sodelovanja med občani in krajevno organizacijo SZDL Bele vode.

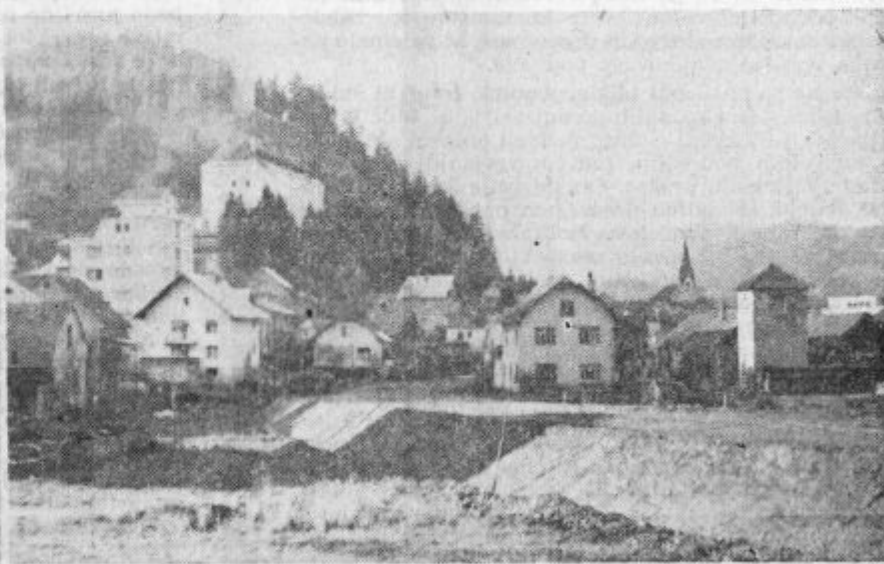
Izoblikovan pa je tudi že predlog za novo vodstvo krajevnih organizacij SZDL Bele vode. Nov predsednik naj bi bil Silvo Kotnik.

Še nekaj kilometrov do Šoštanja

Sedanja cestna povezava med nekdanjo in sedanjo metropolo Šaleške doline je vedno slabša. Nova cesta pa, kot kaže, letos še ne bo gotova.

Zdaj je jasno, da bo trasa nove ceste od Pesja dalje speljana proti Soštanju po levi strani reke Pake. Čeprav je bila ta trasa že več let načrtovana, so se pojavili pomisleki in tudi novi predlogi. Slednjič so se v Soštanju zedinili in odločili, da bo najbolje, če vodi cesta mimo termoelektrarne in na Levstikovi cesti v Soštanju pride

do Glavnega trga. Zaradi tega so morali podreti tri stanovanjske hiše, porušiti bodo morali še eno.

Celjsko cestno podjetje, ki gradi ta zadnji odsek med Velenjem in Soštanjem, ni moglo, zaradi oklevanja, pravočasno izvršiti vsa dela. Mimo termoelektrarne (leva fotografija) in dalje do Levstikove ceste (fotografija na desni) so zemeljska dela v glavnem že opravljena, manjka le še nekaj sto metrov do glavnega trga. To pa je toliko dela, da letos nove ceste do Soštanjja še ne bodo zgradili.

POVZETKI IZ REFERATA «PREOBRAZBA ZK V
OBČINI VELENJE»

POTREBNA JE VEČJA OSEBNA PRIZADEVNOST SLEHERNEGA KOMUNISTA

Na prvi seji občinske konference ZKS Velenje, ki je bila prejšnji petek, 21. novembra, je imel uvodni referat predsednik komisije za organiziranost in razvoj ZK Tone Kugonič. Iz njegovih besed o preobrazbi zveze komunistov v velenjski občini, povzemamo najvažnejše.

Najprej je Tone Kugonič precejšnjo pozornost posvetil ugotovitvi zakaj so komunisti pred dvema leti sprejeli sklep o reorganizaciji ZK v naši občini. Glavno napotilo, ki jih je vodilo v nove organizacijske oblike, je bilo zavoljo hitrejšega prilagajanja metod in oblik delovanja organizacij ter članstva ZK k razvitejšim družbenim odnosom in sploh k sistemu neposredne socialistične demokracije. Potemtakem predstavlja reorganizacija temeljni pogoj za revolucionarne premike znotraj naše samoupravne družbene strukture.

Tone Kugonič je povedal, da je prejšnji sistem organiziranja postal dejansko ovira za idejno enotnost politične akcije, izbira kadrov za vodstva je bila praviloma šibka, organizacije ZK pa so se povečini ukvarjale z ozkimi in mnogokrat nebitnimi družbenimi problemi. Zaradi teh slabosti so v velenjski občini ustanovili večje organizacije in jih prilagodili takšni strukturi, da so vanje vključili komuniste iz področij kjer delajo in živijo. Pri tej obliki organiziranosti ZK pa niso dosledno upoštevali niti teritorialnega in tudi ne proizvodnega principa, temveč je občinska organizacija ZK v velenjski občini, kompromis med obema principoma. Predsednik komisije za organiziranost in razvoj ZK je tudi povedal, da je takšna reorganizacija že zagotovila določene premike v delovanju komunistov. Zlasti vidni in kakovostni so dosežki v delovanju občinske konference in njenem komiteju, manj pa v tistih organizacijah, kjer organizacijski oblik ZK niso spreminili. »Zato predlagam,« je dejal Tone Kugonič, »da se komunisti iz teh organizacij aktivneje vključijo v delo pri razreševanju družbenih problemov tam, kjer živijo. Zaprtost komunistov v delovne organizacije namreč rodi zavest, da je interes delavskega razreda in družbe brezpogojno istoveten z vsakim konkretnim interesom delavca take organizacije. Poleg cilja reorganizacije Zveze komunistov, da komuniste vključimo v razreševanje problemov tam, kjer živijo, kar pa ne pomeni zmanjšanja vloge, ki jo imajo v delovnih organizacijah za uresničevanje reformnih načel, moram omeniti povečano težnjo prodiranja med mlado generacijo. Dosedanji rezultati kažejo, da so organizacije ZK razumele to vsebinsko komponento reorganizacije in jo niso pojmovalle kot enkratno akcijo, temveč kot stalni proces. Enako kot je pomlajevanje ZK dolgotrajnejši proces, je tudi preobrazba naloga, ki jo časovno ne moremo opredeliti.«

Predsednik komisije za organiziranost in razvoj ZK je med drugim tudi povedal, da naj spremembe oblike organiziranosti in metode dela zagotovo večjo učinkovitost pri uresničevanju stališč ZK, torej je treba premagovati nasprotja med proklamiranimi cilji Zveze komunistov in dejanskim uresničevanjem njenih sklepov. To mora čiti tudi vnaprej glavno izhodišče za oceno učinkovitosti ZK v velenjski občini.

V svojih uvodnih besedah Tone Kugonič, kot predsednik komisije za organiziranost in razvoj ZK, ni podrobno ocenjeval uspehov reorganizacije ZK v naši občini, ker so člani konference že pred sejo dobili izvešček iz ocene, ki so jo naredili na podlagi enotnega vprašalnika. O rezultatih ocene pa so razpravljale tudi organizacije ZK. Zato se je zadržal le na tistih pozitivnih premikih v delovanju vseh oblik Zveze komunistov, ki so po mnenju organizacij in analize najuspešnejši. Dejal je: »Nove oblike delovanja širijo samoiniciativnost in kreativno pobudo članstva, občinsko vodstvo se vedno bolj uveljavlja kot koordinator političnega dela, manj pa kot razsodnik pri političnem usmerjanju. Organizacije ZK zelo vztrajno iščejo in uveljavljajo kvalitetnejše oblike informiranja svojih članov ter se tesneje povezujejo z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami in samoupravnimi organi, da bi skupaj programirali delo in tudi izvajali določene akcije. Stališča in sklepi ZK doživljajo kvalitativno spremembo s tem, da prehajajo iz dokaj splošnih na bolj konkretne in za področja, kjer delujejo, aktualnejše probleme. Pri procesu oblikovanja stališč sodeluje vedno več komunistov, kar bistveno vpliva na stališča posameznih organizacij ZK. Te pa so že v veliki meri začutile potrebo po pomlajevanju Zveze komunistov ter izdelovanju konkretnih akcijskih programov, ki zajemajo aktualna vprašanja njihovega področja.«

Ocena pa bi seveda bila nepopolna, če ne bi uvideli tudi slabih strani sedanjih organizacijskih oblik. O tem je povedal: »V celoti še niso zaživi občasni aktivni ZK po interesnih področjih, tudi preverjanje sklepov ni postala vsakdanja praksa. Organizacije Zveze komunistov dajejo še vedno premajhen poudarek idejnemu izobraževanju komunistov. Izobraževanje članstva ni potrebno le za kadrovsko perspektivnejše člane, temveč za to, da bi komunisti ob vsakem konkretnem primeru lažje spoznali bistvo problema in uspešneje odstranjevali vzroke negativnih pojavov. Politika kaznovanja je zreducirana največkrat na izpolnjevanje formalnih obveznosti, manj pa na izpolnjevanje oziroma neizpolnjevanje stališč in sklepov organov ZK. Tu je tudi eden od vzrokov, da v Zvezi komunistov ni prišlo do večje diferenciacije, ki je zaradi akcijske enotnosti nujna. Zaradi akcijske govorim zato, ker je ta enotnost pri proklamiranju politike ZK izredno velika, v praksi, pri uresničevanju stališč ZK, pa ta enotnost popušča in se mnogokrat skušajo širši interesi podrežati ožjim, celo osebnim željam.«

Na koncu svojih uvodnih misli pa je Tone Kugonič povedal: »Čeprav je sedanja organizacijska struktura ZK v občini Velenje ocenjena kot ugodna in ne terja principiellnih sprememb, menim, da je za realizacijo sklepov in stališč ZK potrebna večja osebna prizadevnost slehernega komuniste, posebej pa tistih, ki lahko, upoštevajoč njihovo delovno mesto oziroma funkcijo, največ prispevajo k uresničevanju politike Zveze komunistov. Osebna prizadevnost in zavzetost sta tudi določujoči kriteriji za to kdo spada v naše vrste.«

Komunisti morajo delovati tam, kjer so delovni ljudje

Nadaljevanje s 1. strani

no uresničevanje politike duha odločujoči kriterij, kdo spada v vrste Zveze komunistov.

V razpravi so sodelovali Stefan Dolejši, Rudi Bajec, Kristian Hrastel, Alojz Stih, Drago Tratnik, Ivan Kadliček, Jože Kandolf, Miha Krofi, Elfrida Ambrožič in ing. Franjo Kljun.

Stefan Dolejši je v razpravi med drugim poudaril, da je v sedanji fazi analiziranja, uveljavljanja reorganizacije izredno pomembno dejstvo, da komunisti sistematično postavljamo vprašanje vloge v družbi, metod dela in uspešnosti delovanja ter da smo pričeli načrtno razmišljati, kako bi morala delovati Zveza komunistov v socialističnih samoupravnih odnosih, obširneje pa je spregovoril tudi o enem izmed bistvenih vprašanj reorganizacije ZK, to je o odnosu ZK do mlade generacije.

Rudi Bajec je nanizal nekaj mnenj o uveljavljanju presnove ZK na šostanjskem območju. Poudaril je, da so bili nedvomno doseženi uspehi v delu organizacije in članov, pokazala se je tudi večja aktivnost članov, problem pa je kako v novih pogojih zastaviti delo tistih komunistov, ki so bili prej vključeni v organizacijo ZK na terenu. Zavzel se je za ustanovitev novega aktivna in sicer v okviru OZK Šostanj, ki bi ga sestavljali člani bivše terenske organizacije.

Kristian Hrastel je bil mnenja, da je nastala analiza o reorganizaciji ZK iz potrebe. Dejal je, da je razvoj družbeno ekonomskih odnosov, temelječ na načelih samoupravljanja in socialistične demokracije, vzpodbudil oblikovanje novih subjektov — novih centrov — vplivanja na politične procese. Zato je bila nujna sprememba metod delovanja, da bi se lahko uspešno vključili v proces oblikovanja politične akcije. Ob tem se je vprašal, da ne ve ali smo se po reorganizaciji uspeli vključiti v večji meri v delo socialistične zveze, sindikata, samoupravnih institucij in drugih organizmov ter resnično delati v njih kot samostojne politične osebnosti, ki vedo kaj hočejo. Kristian Hrastel je ugotavljal, da analiza ne predstavlja celovitega preseka delovanja Zveze komunistov v občini po reorganizaciji. Potrebno bo še več takšnih analiz. Prav zdaj je pripravljena analiza o kadrovski strukturi ZK v Saleški dolini, še letos pa bi bilo treba izdelati analizo o družbeni aktivnosti posameznikov — članov ZK v okolju, kjer delajo in živijo. Te tri analize, upoštevaje pri tem oceno uspehov o reorganizaciji ZK, ki je bila predmet razprave na petkovi seji OK ZK, pa bodo lahko dale temeljitejši odgovor na številna vprašanja. Seveda pa pri ocenjevanju rezultatov reorganizacije ne smemo biti preveč neučakani. Kristian Hrastel je bil mnenja, da bo mogoče s skupnim prizadevanjem premostiti prehodno obdobje predvsem še, če bodo v organizacijah ZK taki kadri, ki bodo pravilno razumeli in tolmačili novo vlogo ZK in ki bodo z združenimi politično aktivnostjo uživali ugled pri komunistih. Od kadrov je odvisno, ali bo ZK napredovala v prihodnje še hitreje, saj je za to vrsto predlogov, tako od organizacij kot od članov ZK. Tovarš Hrastel je še dejal, da so uspeli uveljaviti nove oblike in metode dela zlasti na nivoju občinske organizacije ZK, med tem ko v celotni strukturi to še ni povsem uspelo, med drugim tudi zaradi premajhne pripravljenosti oziroma preobremenjenosti kadrov. Tiste oblike in metode, ki so se pokazale kot uspešne pa bi bilo treba čimprej uveljaviti tudi v delu večjih organizacij ZK.

Alojz Stih se je dotaknil aktivnosti članov ZK in poudaril nujnost po celovitejšem in učinkovitejšem izobraževanju predvsem še mladih komunistov sprejetih v zadnjem obdobju.

Drago Tratnik pa je poudaril nujnost tudi po večjem idejno političnem usposabljanju celotnega članstva ZK. Dejal je tudi, da bo treba storiti v prihodnje več za razvoj in krepit

tev samoupravljanja ter za doslednejše uveljavljanje reformnih načel, v konkretni praksi pa v večji meri uveljavljati prakso samoupravnih družbenih dogovorov. Pri tem je kot pomembno novo kvaliteto v samoupravljanju ocenil skupna zasedanja samoupravnih organov.

Ivan Kadliček se je zavzel za ustanovitev aktivna komunistov odbornikov občinske skupščine ter za tesnejše sodelovanje oziroma povezavo komunistov odbornikov in članov ZK, zaposlenih v občinski upravi.

O izobraževanju mladih članov ZK in o usposabljanju za družbeno politično delo je spregovoril tudi Jože Kandolf.

povezati komuniste iz delovnih organizacij in terenom, saj so komunisti dolžni da delujejo tako tam, kjer delajo, kot tam, kjer živijo. Sproti morajo zasledovati vsa dogajanja in se boriti za realizacijo stališč povsod tam, kjer delujejo. Kristian Hrastel je predlagal, da naj bi pripravili seminar za novoizvoljena vodstva ZK v občini in sicer z namenom, da bi se dogovorili za akcijo glede izvajanja nalog, ki so pred Zvezo komunistov v Saleški dolini.

Miha Krofi se je zavzel za obravnavo ocene dela komunistov na vseh področjih dejavnosti, Elfrida Ambrožič je govorila o razvoju otroškega var-

kovanju katere bodo sodelovali vsi delovni ljudje. Istočasno pa se morajo upirati težnjam, ki ovirajo človekovo sodelovanje v vsakdanjem konkretnem samoupravnem življenju in odločanju. Komunisti morajo delovati tam, kjer so ljudje, to je v Socialistični zvezi, sindikatu, občinskih skupščinah, društvi in organizacijah. Delovni ljudje morajo spoznati, da so stališča ZK njihova, da je politika ZK njihova in da pomeni politika ZK samoupravljalstvo družbeno prakso. Dejavnost komunistov mora biti torej usmerjena med množice delovnih ljudi, med množice samoupravljalcev in med množice občanov.

Novi organi občinske organizacije ZK Velenje

Občinska konferenca ZK Velenje

Inž. Avgust Terjav, Karol Silihi, Ivan Florijan, Ciril Grebenšek, Alojz Penšek, Branko Oremuš, Alojz Stih, Kristian Hrastel, Anton Močilnik, inž. Ludvik Mali, inž. Janez Grašič, Franc Rezman, Zdravko Vidmar, inž. Jože Zohar, Anton Stajner, Stane Planinc, Franc Verdev, Rado Džordžević, Vinko Medved, Ivo Petre in Ivan Drev (OZK rudnik lignita Velenje); Stane Čas, Jože Goršek, Ivo Jamnikar, inž. Franjo Kljun, Janko Ledinek, inž. Franc Novak, Anton Pečovnik, Ivan Stajner, inž. Branimir Tancig, Krista Vah in Jože Vogrinc (OZK rudarski šolski center); Ivan Atelšek, Todor Dimitrovič, Jože Herlah, Franc Brinovec, Tone Časl in Grobelnik Olga (OZK Gorenje); Janez Basle in Venčeslav Svolsjak (OZK Vegrad); inž. Mislej Ciril, Alojz Ribič in Alojz Bole (OZK elektrarna); Elfrida Ambrožič, Cilka Atelšek, Rafko Berložnik, Franc Cepin, Stefan

Dolejši, Rudi Delopst, Anica Horvat, Danica Jovan, Milka Jeromel, Ciril Joger, Ivo Kadliček, inž. Peter Krapež, inž. Majda Naglost, Ciril Pilihi, Anica Podlesnik, Angela Röck, Jože Tekavec in Lado Zakošek (OZK Velenje); Milena Firšt, Ivan Gušić, Stane Slutej, Tone Slutej, Boris Lenček, Miloš Volk in Miran Topolovec (OZK Šostanj); Karel Napotnik in Pepca Steblovnik (OZK Šmartno ob Paki); Jože Jerič (OZK Pesje) in Drago Meh (OZK Topolšica).

Komite občinske konference ZK

Politični sekretar komiteja:

Franc Korun

Člani komiteja:

Franjo Arlič, Rudi Bajec, Alojz Bole, Jože Hohkraut, Kristian Hrastel, Vera Kasesnik, Jože Kovač, inž. Peter Krapež, inž. Alojz Naglost, Stane Planinc, Marjan Rabič, Erno Rahten, inž. Venčeslav Svolsjak in Franc Verdev.

Vodstva komisij in organov

● komisija za idejna vprašanja — predsednik Lado Zakošek;

● komisija za ekonomska vprašanja — predsednik — Marjan Rabič;

● komisija za mednarodna ekonomska in politična vprašanja — predsednik Jože Veber;

● komisija za organiziranost in razvoj ZK — predsednik Stefan Dolejši;

● častno razsodišče — predsednik Miran Topolovec;

● revizijska komisija — predsednik Peter Kodala.

Medobčinski svet ZK Celje

Za člana medobčinskega sveta je bil ponovno izvoljen inž. Franjo Kljun, po položaju pa je član medobčinskega sveta tudi novi politični sekretar komiteja Franc Korun.

V razpravi je sodeloval ponovno tudi Kristian Hrastel, ki je menil, da bi se morala občinska konferenca ZK v prihodnje ukvarjati predvsem z bistvenimi družbeno političnimi in ekonomskimi problemi ter odnosi, ki so temelj nadaljnega razvoja. Dal pa je tudi več konkretnih predlogov za delovanje večjih organizacij ZK. Pri tem se je zlasti zavzel za hitrejšo uveljavljanje novih oblik in metod dela in predlagal, da naj bi v večjih organizacijah ZK ustanovili komisije oziroma občasne aktivne tako kot jih je organizirala občinska organizacija ZK. Po njegovem mnenju je največja vrednost presnove ZK, možnost številnih oblik dela in združevanja komunistov, od vodstev organizacije pa je odvisno kakšne iniciative za povezovanje članov sprejme. Istočasno pa bi kazalo tesneje

stiva v občini, ing. Franjo Kljun pa o nujnosti večjega uveljavljanja družbenih dogovorov.

V razpravi na prvi seji občinske konference ZK Velenje je sodeloval tudi sekretar medobčinskega sveta ZK iz Celja Janez Zahrastnik. Bil je mnenja, da namen konference ni bil v celoti dosežen, pa čeprav so se posamezniki trudili. Pri tako zahtevnem vprašanju, kot je reorganizacija in vsebinska ocena tega procesa, bi morali težiti za tem, da bi probleme povezovali z vsemi gibanji v tej družbi, ki zahtevajo aktiven odnos komunistov. Na ta vprašanja pa razprava ni dala odgovora.

Janez Zahrastnik je govoril tudi o tem, za kakšno politiko se bodo komunisti zavzeli. Dejal je, da se morajo komunisti zavzemati za politiko, pri obli-

Novoizvoljeni profesionalni politični sekretar občinske konference ZK Velenje Franc Korun pa se je pred zaključkom seje zahvalil članom konference za zaupanje in jih prosil za aktivno sodelovanje pri delu v prihodnje. Rad bi, je dejal, da bi Saleška dolina še hitreje napredovala. Zato se moramo približati ljudem in se z njimi dogovarjati o vseh vprašanjih. Ob taki praksi uspehi ne morejo izostati.

Na prvi seji občinske konference ZK Velenje so potrdili poslovnik za delo medobčinskega sveta ZK Celje, sklenili pa so, da se naj predložena stališča o nadaljnjem procesu preobrazbe ZK v občini Velenje dopolnijo na podlagi predlogov iz razprave in predložijo v potrditev komiteju OK ZK. Stališča pa naj bi potem objavili v Biltenu.

ZVEZA KOMUNISTOV

IZ RAZPRAVE STEFANA DOLEJŠIJA NA ZADNJI SEJI

Načrtneje smo začeli razvijati proces preobrazbe Zveze komunistov pred dvema letoma in z današnjo konferenco seveda ni zaključen. Danes skušamo vsaj približno ugotoviti kakšne uspehe smo doslej dosegli in katere naloge nas še čakajo. Mogoče je v tej fazi analiziranja doseženega stanja izredno pomembno dejstvo, da komunisti sistematično postavljamo vprašanje svoje vloge v družbi, o metodah dela in uspešnosti delovanja in da smo začeli načrtno razmišljati o tem, kako bi morala Zveza komunistov delovati v socialističnih samoupravnih odnosih. V tem vidim tudi veliko vrednost analize, izdelave katere smo se lotili pred nekaj meseci in ki

nam je posredovala vrsto pomembnih ugotovitev in predlogov.

Tudi komunisti na terenu in v delovnih organizacijah razmišljajo o vsebini in metodah delovanja ZK. O tem priča vrsta predlogov, ki so jih dali za uspešnejše delo v prihodnje. Zavzeli so se za tesnejšo povezanost komunistov iz terena in iz delovnih organizacij za delo po interesih in dejavnostih, za izboljšanje sistema informiranja, za večjo učinkovitost, za doslednejše uveljavljanje in preverjanje izvajanja sklepov, za intenzivnejše delo z mladino, za notranje diferenciacije v ZK, za zaostrovanje odgovornosti, za enotnejšo akcijo komunistov itd. Organizacije ZK

so v tej zvezi predlagale ustanovitve temeljnega aktivna ter večjo povezavo s komunisti iz elektrarne, v Velenju si prizadevajo doseči večjo povezanost s komunisti v delovnih organizacijah, OZK rudnika lignita Velenje predvideva ustanovitev aktivna v obratu EFE zaradi specifičnega delovanja in povečane vloge tega obrata, OZK Vegrad računa na ustanovitev aktivov po gradbiščih itd. To kaže, da je proces reorganizacije prisoten v vseh organizacijah ZK.

Obširneje je spregovoril o enem izmed bistvenih vprašanj reorganizacije ZK in sicer o odnosu Zveze komunistov do mlade generacije. Vsa zgodovina našega revolucionarnega g-

Poročilo o delu komiteja občinske konference ZKS občine Velenje

Delo komiteja občinske konference ZK Velenje je bilo v preteklosti izredno pestro tako po vsebini kot po oblikah. Ker je problematika, s katero se je komite ukvarjal, preveč raznolika, da bi jo lahko v celoti opisali. smo v poročilu poizkušali nakazati najvažnejša vprašanja in probleme, katere je komite reševal ter metode in načine za njihovo razreševanje.

Komite je kot izvršilni organ občinske konference skrbel za izvrševanje sklepov in stališč občinske konference, koordiniral, vsklajeval in organiziral je delo organizacije in članstva ZK v občini, bil pobudnik za razreševanje številnih idejno-političnih problemov in vodil delo občinske konference med dvema zasedanjima. Komite je sprejel okvirni program dela konference za svojega, tega pa je izpopolnjeval s kratkoročnimi programi.

Največ pozornosti je komite občinske konference posvetil naslednjim nalogam in problemom:

● Ena od najvažnejših nalog komiteja je bila v preteklem obdobju neprestano spremljanje družbeno-ekonomskega razvoja v občini in iskanje najboljših rešitev, da bi bil ta razvoj kar hitrejši in uspešnejši. Problematika, ki je bila najpogostejša na dnevnem redu konference, je v zvezi z naslednjimi vprašanji družbeno-ekonomskih odnosov:

— Problemi samoupravljanja, delitev po delu, zasebno delo z zasebnimi sredstvi in neupravičeno bogatenje, davčna politika in preprečevanje družbeno nezakonitih pojavov zaposlovanja in kadrovske politike, poživitev proizvodnje, mladina v samoupravnih odnosih, delo komunistov v trgovinskih organizacijah, integracijski procesi v občini, vprašanje družbeno-ekonomskega razvoja SRS, itd. Poleg tega je komite sproti ocenjeval gospodarnost v občini in uspehe delovnih organizacij in stalno spremljal delo najodgovornejših komunistov.

Na osnovi tako široko obravnavane problematike je komite dal celotno vrsto pozitivnih pobud za rešitev posameznih vprašanj. Komite se je na različne načine (skupno s komisijo za samoupravo in družbeno-politične odnose, v dogovoru s komunisti v samoupravnih organih, z gospodarstveniki, posameznimi službami itd.) prizadeval, da bi obstoječi sistem izpopolnjevali in dograjevali glede na potrebe, ki jih je sprožila gospodarska in družbena reforma. Tu mislimo predvsem na prizadevanja za načrtno poživljanje proizvodnje, pobude po integraciji v trgovini in industriji, doseganje večje produktivnosti, reševanje problemov nezaposlenih in kadrovske politike, delitev po delu ter borba proti vsem družbeno škodljivim in nezakonitim pojavom. Komite je pri tem zelo podrobno opredelil naloge komunistov v delovnih organizacijah, v organih samoupravlja-

nja, v skupščini, svetih in občinski upravi, v organizacijah in vodstvih ZK in v vodstvih ostalih družbeno-političnih organizacij.

● Drugi sklop problemov, s katerimi se je komite ukvarjal, so bile družbene službe: šolstvo, kultura, zdravstvo, pa tudi delo komunistov v skupščini, svetih in občinski upravi. Izredno pomembna naloga, ki si jo je komite zadal na tem področju, je bila obravnava idejno-političnih problemov vzgoje in izobraževanja. To je komite skupno s komunisti za idejno politična vprašanja pripravil tudi za sejo občinske konference.

Na področju zdravstva sta bila v ospredju dva problema: sanacija izgub v zdravstvu in socialnem zavarovanju in zagotovitve možnosti za normalno poslovanje v bolnišnici Topolšica. Ob obravnavani problematiki je komite zelo podrobno določil nosilce izvajanja sprejetih sklepov, posebej za komuniste-prosvetne delavce, posebej za komuniste v TIS in drugih samoupravnih telesih, posebej za komisijo za idejna in politična vprašanja pri konferenci in posebej za komuniste-zdravstvene delavce.

● Posebno skrbno se je komite lotil priprav na skupščinske volitve. Najprej je skupno z vodstvi ostalih družbeno-političnih organizacij obravnaval osnutek volilnega programa, volilnega pravilnika in kadrovske kriterije za predlaganje odbornikov in poslancev. Ko je bila predvolilna kampanja v teku, je komite ponovno ocenil delo komunistov ter določil najvažnejše naloge komunistov v občini. Po zaključitvi volitev pa je komite še enkrat ocenil potek volitev s tem, da je ugotovil vzroke za vse pomanjkljivosti, katere bo potrebno pri naslednjih volitvah upoštevati.

● Spremljanje in ocenjevanje notranje politične situacije v Jugoslaviji je bila prav tako ena od najvažnejših nalog komiteja. Posebno intenzivno se je komite ob teh vprašanjih angažiral pred obema kongresoma in po brisnjski seji IB ter dvodnevni razširjeni seji sekretarata CK ZKS v Ljubljani.

● Komite je skrbel za stalno spremljanje in proučevanje mednarodnih dogodkov in za celovito seznanjanje komunistov o najvažnejših vprašanjih mednarodnega delavskega in komunističnega gibanja in meddržavnih odnosov. Pri tem je komite zasledoval predvsem težnjo, da bi bilo informiranje komunistov o najaktualnejših dogajanjih v svetu kar se da hitro in kvalitetno. Zato je tesno sodeloval s komisijo občinske konference za mednarodna vprašanja, katere je tvorila istočasno tudi aktiv predavatelj ter s komisijo organiziral predavanja.

● Čeprav je komite posvetil precejšnjo pozornost spremljanju pojavov klerikalizma, delovanje cerkve in usmeritve verskega tiska na našem področju, ugotavljamo, da je pri tem bilo to premalo načrtno in še vedno samo ob večjih akcijah cerkve, katere smo zasledili. Cerkev, ki se je v zadnjem času pričela intenzivno vmešavati v družbeno problematiko posameznih krajev in komunite, je s svojim delovanjem naredila veliko politično škodo. Zato je komite zadal komuniste, da preko obstoječih institucij na tako početje politično in pravno reagirajo in ukrepajo.

● Z reorganizacijo ZK se je v občinski organizaciji pričel proces notranje diferenciacije v ZK hitreje odvijati. Komite je dal nalogo vsem organizacijam ZK, da pregledajo delovanje vsakega posameznika in da za neaktivne, sicer sposobne komuniste, primerno ukrepajo. Na drugi strani pa so se vstopanja v Zvezo komunistov povečala. Ker je bila že od vsega začetka izdelana metoda vključevanja v ZK in ker je komite usmeril svojo akcijo predvsem v tiste družbene sredine, kjer je največ možnosti za »rekrutiranje«
novih komunistov (RSC, RLV, gimnazija, TGO itd.), so bili tudi rezultati sprejemanja izredno pozitivni in je na tem področju občinska organizacija ZK Velenje dosegla izredno dobre rezultate — med najboljšimi v Sloveniji. Vendar pa s samim sprejemom delo z mladimi komunisti ni bilo zaključeno. Poleg tega, da so bili vključeni v dva stalna aktivna (RSC in gimnazija) je komite za novoprijete komuniste organiziral krajši seminar in obča predavanja ter zadalil ostale komuniste, da na svoj način prispevajo za kar najboljše in najhitrejšo vključevanje mladih komunistov v družbeno politično življenje.

● O uveljavljanju nove vloge ZK in o uspešnih organizacijah je komite že razpravljal po sprejetju sklepa o reorganizaciji. Že takrat je podrobno analiziral posamezne pozitivne in negativne procese in predlagal konferenci določene rešitve v zvezi z metodami in oblikami dela komunistov. Vendar je bila analiza uveljavljanja novih metod in oblik dela kaže, da so pogostokrat stališča in sklepi organizacij in organizacij ZK neukinkoviti zaradi premajhne zavzetosti komunistov za njihovo izvajanje. Zato moramo v prihodnje še intenzivneje nadaljevati s procesom notranje diferenciacije v ZK in na osnovi ugotavljanja ob pomembnih družbenih akcijah aktivnost in neaktivnost posameznih komunistov, tudi primerno ukrepati.

● Stalna skrb komiteja je bila nenehna idejna rast komunistov, predvsem vodstvenega kadra. V ta namen je izpolnil že obstoječi program izobraževanja v večerni politični šoli, katero je v lanskem letu obiskovalo 36 perspektivnih kadrov. Poleg tega je komite organiziral seminar za sekretarje OZK in članse komiteja, seminar za mlade komuniste in druge oblike izobraževanja (informativna predavanja, nabavljanje raznega študijskega materiala itd.).

Za izvrševanje vseh opisanih nalog so bili odgovorni člani komiteja, ki so skrbeli predvsem za dobro informiranje članstva (bilteni različnih vrst, informacije, dopisi, razgovori, telefon, Saleski rudar, sestanki s sekretarji itd.), za organizacijo takih delovnih oblik, kjer je bila možna enakovredna izmenjava stališč, pobud, predlogov, kjer je bil možen boj mnenj in kjer so se po temeljitih študiju in predurku lahko oblikovala najboljše stališča za družbeno politično akcijo. Naloga komiteja pa je bila v nadalje tudi stalno spremljanje poteka akcij in procesov ter opozarjanje in reagiranje na vse nepravilnosti in pomanjkljivosti.

Komite je v številiti mandati dobil (od 11. 1. 1967 dalje) imel 26 sej. Do nedavnega je štel 15 članov, tik pred preteklim mandatno dobo je eden od članov odstopil, na njegovo mesto pa ni bil kooptiran nov član komiteja. Posamezne naloge je komite prepustil svojim komisijam, te so: za kadrovska vprašanja, za informiranje in za finančna sredstva. Na sedemnajstih sejah komiteja so sodelovali tudi sekretarji OZK, na večino sej so bili vabljivi predsedniki komisij pri občinski konferenci, velkokrat, ob posameznih pomembnih vprašanjih, pa so sejem komiteja prisostvovali direktorji najpomembnejših delovnih organizacij, predsedniki družbeno političnih organizacij in posamezni komunisti, ki se za določeno problematiko posebej zanimajo.

O VLOGI ZVEZE KOMUNISTOV V NAŠI DRUŽBI

22. oktobra je bila konferenca organizacije Zveze komunistov rudarskega šolskega centra Velenje. Konferenca se je udeležil tudi sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje, Janez Zahrastrnik. Njegovo razpravo s konference objavljamo v nadaljevanju v celoti.

Dovolite, da pozdravim konferenco v imenu Medobčinskega sveta ZKS Celje in izrazim občutek, da prisostvujem konferenci, ki je dobro organizirana in vsebinsko ena najboljših. Škoda je le, da je toliko neopravičeno odsotnih.

Konferenca je pokazala, da je delo ZK na RSC dobro. Poatek, da ste sprejeli 150 novih članov ZK, pomeni in dokazuje, da je vaše delo zelo pozitivno.

Nimam namena obširneje govoriti o problemih, ki so bili na dnevnem redu 8. plenuma CK ZKS, nekoliko podrobneje bi se pa dotaknil tistih vprašanj, ki so bila na tem plenumu obširneje obravnavana. Plenum je skušal razčistiti nekatere pojave, s katerimi bi morali biti komunisti seznanjeni zaradi pravilne lastne orientacije, predvsem kar zadeva vprašanja samoupravljanja.

Ze nekaj let se srečujemo v našem praktičnem družbenem življenju s tako koncepcijo, ki je nasprotna z načeli samoupravljanja. Vsiljujejo nam koncept nekakšnega »kvazisamoupravljanja«. Cestokrat smo pričali pojavi, da imajo v velikih delovnih organizacijah neposredni proizvajalci vse manj možnosti za neposredno udeležbo pri dejanskem samoupravljanju. Tako se po navadi dogaja, da imajo največ možnosti neposrednega odločanja o važnih problemih proizvodnje in gospodarjenja v podjetju predvsem ljudje na vodilnih položajih, ki so za to »primerni«
in ki imajo že po svojem položaju to prednost, da lažje kvalitetno odločajo v imenu neposrednih proizvajalcev. Ne gre za to, da nekateri posamezniki skušajo negirati naše samoupravljanje, temveč gre za to, da skušajo določeni ljudje in skupine ljudi prisvojiti samoupravljanje zase.

Zelo razumljivo je, da to ni v skladu z intencijami ZK, niti z razvojem naše celotne družbe. Tako ni čudno, da se ravno v tem času pojavljajo največ težej in zahtev po eliminiranju delavskih svetov, kot najvišjih predstavniških organov, ki odločajo o biti razvoje in ekonomske politike. Težnje, da bi samoupravljanje kar najbolj reducirali, so pri nas več kot očitne. To ne pomeni samo nevarnosti za samoupravljanje, temveč zahteva to, da se komunisti takim poizkusom že v

kali upremo. Komunisti morajo tu čimprej odpreti idejno fronto.

Ker vse te težnje resno ogrožajo samoupravljanje, smo komunisti jasno opredelili, da je samoupravljanje naš osnovni družbeno-ekonomski odnos.

Gre za to, da med proizvajalnimi sredstvi in proizvajalci ne želimo posrednikov. Mi smo s temi posredniki opravili. Opravili smo z državo, ker smo smatrali, da je družba prišla na takšen nivo, da nam država ni več potrebna. Naša socialna revolucija je opravila tudi z drugimi posredniki in je spremenila družbeno-ekonomske odnose. Mi smo težili za tem, da človeka združimo s strojem, predvsem s tem, da bi ta proizvajalec na osnovi združenega dela in znanja odločal o skupnem presežku vsega dela, ali pa na podlagi kakšne odločitve. To so vprašanja, ki zahtevajo boj mnenj.

Komunisti bi morali biti avantgarda izpopolnjevanja in izgradnje samoupravljanja in njegovega nadaljnjega razvoja. Komunisti bi morali v glavnih industrijskih centrih predstavljati najnaprednejše sile in biti odgovorni za vse, kar se v njih dogaja. Poraz pravega samoupravljanja, bi bil poraz ZK.

Mi komunisti smo v lastnih vrstah, kljub vsem možnim težavam, ki so nam prišle na pot, ko so se borile proti socializmu take sile kot na primer Ranko-liko in njegovi pristaši, našli toliko moči in sile, da smo se takim situacijam znali vedno odločno upreti.

V zvezi s temi vprašanji, je zelo tesno povezano vprašanje reforme. Okrog tega smo si vsi na jasnem in si prizadevamo zanj, čeprav je dosti takšnih, ki so danes proti njej. Praksa in življenje samo neprestano kažejo vlogo te reforme. Ko smo se komunisti odločili za reformo, smo imeli pred očmi dve plati te reforme:

Prvi kompleks gospodarskih predpisov in zakonov, ki smo jih sprejeli, da bi reformo lahko izvedli. To so naredile že mnoge kapitalistične države pred nami in to mi danes apliciramo, zavedajoč se, da gradimo svojo socialistično družbo. Šli smo v reformo tudi zaradi tega, da bi našemu delovnemu človeku izboljšali življenje.

To je druga plat reforme, ki jo danes nekateri namerno za-

nemarlajo. Poskušajo z vulgarniziranjem tekoče ekonomske politike, češ, da nekateri problemi niso potrebni razčiščenja. Ne gre samo za reformo, temveč gre za reformo mišljenja ljudi v tem smislu, da bi vsak sam odločal o svojem življenju. V naši ekonomski politiki je še dosti neurejenih vprašanj, vendar pa gre razvoj v tej smeri in tega se moramo zavedati.

Nekateri menijo, da bi bilo treba vlogo ZK v družbi zreducirati.

Drugo vprašanje je vloga položaja (pozicije) ZK v naši družbi. Tudi o tem je bilo na 8. plenumu CK ZKS dosti govora. Sklepi, ki so bili sprejeti, so dali tozadevno precej jasno orientacijo. Moramo si biti na jasnem o tem, da so v ZK posamezniki, ki v njej niso potrebni. Dosti je takih, ki bi ZK najraje kar ukinili. Omeniti moramo prav takšne koncepcije, ki bi rade ZK vrnil v tisti čas, ki ga več ni, in bi rade partijo identificirale s tisto iz časov stalinizma. Takšne težnje vračanja nazaj, so danes v ZK prisotne. Brez pomena je, če bi te probleme razreševali brez delovnih ljudi, ker bi se s tem komunisti odpovedali samoupravljanju. Tistemu, ki tako misli ni mesta v ZK.

Druga koncepcija o vlogi partije bazira na tem, da bi ZK držali v podrejenem položaju tisti, ki želijo prisvojiti samoupravljanje zase. Ti niso za to, da bi se ZK ukinila, njih namen je le podrediti ZK lastnim interesom in jo narediti za privesek svojih širokogrudnih postopkov. Praktično se to kaže v tistih primerih, ko prihaja do štrajkov. Komunisti se za takšno vlogo nismo dogovorili in se ji moramo upirati.

Tretja koncepcija je popolnoma nihilistična in zastopa stališče, da je ZK idejna sila, ki ne bi smela sama nič odločati in ne bi v družbenem življenju sploh bila potrebna.

Po tej teoriji naj bi se ZK zreducirala na nekaj, kar je manj kot potrebno. Mi komunisti se za takšno vlogo ZK nismo dogovorili. Partija je v vseh naprednih, revolucionarnih gibanjih vodila družbo po poti razvoja, zato ne bomo nikakor dovolili, da bi kdorkoli odločal mimo ZK. Komunisti smo se dogovorili, da bomo nosilci vseh naprednih procesov in da bomo dali oblast delavskemu razredu. Državo smo si cer ukinili, nismo se pa dogovorili, da bomo oblast dali komurkoli drugemu. Če bi že prišla družba v takšno dilemo in bi se pojavil kdorkoli, ter bi terjal oblast, ki jo je pridobila ZK, bi se vsekakor temu uprli. Nismo v kritični situaciji, vendar moramo komunisti paziti, da bomo lahko delovali povsod tam, kjer je potrebno.

IN MLADA GENERACIJA

OBČINSKE KONFERENCE ZK VELENJE

banja kaže, da je bilo zbiranje mladih ljudi v vrstah ZK odvisno predvsem od revolucionarnosti, demokratičnosti in naprednosti njenega programa in akcije. Zato je bil odnos ZK do mladine vedno merilo za preverjanje njene revolucionarnosti, zato je tudi politika in praksa ZK v delu z mladino ključno vprašanje njene lastne preobrazbe.

Glede na to bi bilo prav, da ocenimo, kakšno je stanje pri nas in da ugotovimo, kaj je treba storiti, da bi bili rezultati v prihodnje še večji. Iz materialov, ki smo jih dobili za sejo izhaja, da je naša občinska organizacija ZK ena izmed tistih, ki je imela v preteklosti dobro izdelano politiko spreje-

manja in da je sprejela v zadnjih dveh letih razmeroma veliko predvsem mladih članov. Toda še vedno ugotavljamo, da nekatere organizacije ZK skozi daljše časovno razdobje niso sprejele novih članov, te pasivnosti pa ne znajo oziroma nečejo upravičiti.

V Zvezo komunistov moramo sprejemati tiste tovarišice in tovariše, ki so se pripravljene bojevati za socialistični značaj samoupravljanja, torej tiste, ki čutijo delavsko zavest, kar bi pravzaprav moralo biti glavno merilo za sprejemanje v ZK. Od mladih komunistov pričakujemo, da postanejo gibalna moč ZK ter aktivne in dosledne izvajalce politike, kar lahko bistveno pripomore k

temu, da je ZK politični predstavnik delavskega razreda in idejno politični voditelj v družbi. To pa seveda lahko pričakujemo le takrat, kadar bomo komunisti storili vse potrebno za vključevanje mladih v družbeno politično življenje.

Naš družbeni razvoj vsak dan potrjuje staro spoznanje, da so vsi bistveni problemi družbe hkrati tudi problemi mladine in obratno. Prav zato je jasno, da Zveza komunistov ne more uspešno delovati z mladimi, če svojega dela ne povezuje s konkretnimi problemi njihovega življenjskega in družbenega položaja. To seveda pomeni angažiranje ZK, skupno z mladimi pri reševanju vseh problemov, ki so za

mlade še posebno aktualni in važni. Naj navedem samo najaktualnejše: eden od bistvenih problemov mlade generacije je uveljavljanje v samoupravnem mehanizmu. Ne gre samo za formalno prisotnost mladih na sestankih samoupravnih organov ampak za dejanski prispevek mladih in možnost za aktivno in konstruktivno sodelovanje. Zato pa jih moramo pri-četi pripravljati že v osnovni šoli. Ena od nalog je tudi, da mladini omogočimo izobraževanje na vseh nivojih in jo zato tudi stimuliramo. Pregled kvalifikacijske strukture zaposlenih neposrednih proizvajalcev nam pokaže zaskrbljujočo sliko, saj več kot tretjina generacije ne konča obvezno osem-

letno šolanje, dodatno izobraževanje pa je dokaj klavirno. Nimamo pa izdelanih analiz potreb po kadrih za daljše časovno obdobje vnaprej, zaradi česar prihaja do tega, da nam na eni strani strokovnjakov primanjkuje, na drugi strani pa strokovnjake izvažamo, oziroma imamo zaradi tega probleme pri zaposlovanju. Posebno poglavje pa je delo komunistov v Zvezi mladine in ostalih specializiranih mladinskih organizacijah. Zal ugotavljamo, da so nekatera območja, kjer je zaposlenih ali kjer živi veliko število mladih brez organizirane mladine v njihovi politični organizaciji. Čeprav vidimo, da je mladina na raznih področjih družbenega dela aktivna, bi bili uspehi dosti večji, če bi bila njihova akcija boljše organizirana in pod boljšim mentorstvom. Na primer: v Soštanju so na konferenci ugotovili, da organizacija ni dovolj povezana z mladino,

ampak se le nekaj posameznikov ukvarja z mladinci pri tabornikih in v drugih organizacijah in društvi; na konferenci OZK rudnika lignita Velenje so se zavzeli za ponovno oživitve dela v mladinski organizaciji; v Gorenju ugotavljajo, da je na mladinskih sestankih le po nekaj deset mladih itd. Seveda ne gre za to, da bomo sedaj komunisti hodili na mladinske sestanke, da bi tako poživili delo mladine. Gre za nekaj več, to je za dialektično povezanost obeh organizacij, za medsebojno vplivanje in za načrtno vzgojo in samovzgojo mladih. Vrednost dela z mladimi komunisti, kot je organizirano na RSC in na gimnaziji, to je v aktivnih mladih komunistov, je velika. Dober program in zagotovljeno kvalitetno mentorstvo dajeja solidno osnovo za vključevanje mladih v družbeno politično življenje.

Prvi dan prosvetnih delavcev

MEDOBČINSKI ODBOR SINDIKATA DELAVCEV DRUŽBENIH DEJAVNOSTI VELENJE-MOZIRJE JE ZADNJO SOBOTO PRIPRAVIL SKUPAJ S KOMISIJO ZA SOLSTVO V VELENJU PRVI DAN PROSVETNIH DELAVCEV SALEŠKE IN GORNJE SAVINJSKE DOLENE • TAKŠNO SREČANJE PROSVETNIH DELAVCEV BO V PRIHODNJE TRADICIONALNO.

Dopoldne je bilo najprej na sporedu predavanje Slavka Grčarja, tajnika republiškega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti Slovenije, o akcijah in nalogah na področju solstva in pa strokovno predavanje dr. prof. Franca Pedička. Sledilo pa je skupno kosilo v delavskem klubu.

Popoldne so slovesno podelili nagrade zaslužnim prosvetnim delavcem iz občin Mozirje in Velenje. Zbranim je spregovoril podpredsednik velenjske občine Drago Tratnik in pri tem omenil prizadevanja prosvetnih delavcev, ne samo za človekovo duhovno bogatitev, pač pa tudi za napredek posameznega kraja oziroma v samoupravnih, družbeno političnih in društvenih organizacijah. Zatem pa sta Drago Tratnik in predsednik mozirske občine Jože Deberšek izročila nagrade in priznanja 30 prosvetnim delavcem iz občin Velenje in Mozirje.

Nagrade in priznanja so prejeli naslednji prosvetni delavci iz Saleške doline: Franjo Arlič, ravnatelj osnovne šole Gustava Siliha, Nežika Eberline, učiteljica na osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh, Franjo Karažnec, ravnatelj osnovne šole Smartno ob Paki, Viktor Koje, učitelj na osnovni šoli Biba Röck, Karel Kordež, ravnatelj osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh, Majda Lesničar, pred-

metna učiteljica z osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh, Leopoldina Lukić, predmetna učiteljica s posebne osnovne šole, Ana Lužnik, vzgojiteljica v VVU Šoštanj, Olga Medved, učiteljica na osnovni šoli Biba Röck, Nežika Mlakar, učiteljica na osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh, Matjaž Natek, učitelj na osnovni šoli Biba Röck,

Ivanka Prašnikar, učiteljica iz Smartnega ob Paki, Marija Rotovnik, učiteljica na osnovni šoli Miha Pintar-Toledo, Pan-krac Semečnik, predmetni učitelj na osnovni šoli Gustava Siliha, Avgust Tanšek, učitelj na osnovni šoli Miha Pintar-Toledo, Miroslav Vrečko, ravnatelj osnovne šole Biba Röck, Alojz Zavolovšek, profesor na osnovni šoli Gustava Siliha in Marija Zupanc, profesorica s te šole.

Po koncertu moškega pevskega zbora Kajuh iz Velenja pa je bil v delavskem klubu družabni večer prosvetnih delavcev iz Saleške in Gornje Savinjske doline.

Napotnikova galerija za Dan republike

»ZELEZARNA« — Jože Cebul

V Napotnikovi galeriji v Šoštanju so prejšnji teden odprli skupinsko razstavo članov likovne sekcije DOLIK delavskega društva Tone Čufar iz Jesenic. Obseg razstavljenih del je res velik, saj hkrati razstavlja svoje umetniške stvaritve 18 jeseniških likovnih amaterjev.

Razstavo v Napotnikovi galeriji je odprl predsednik šoštanske Svobode Maks Podlesnik, o razvoju in delu likovne sekcije DOLIK pa je govoril Jože Varl, predsednik DPD Svoboda Jože Čufar Jesenice. Na svečani otvoritveni slovesnosti je izvajal koncert Saleški oktet, raciatorji pa so pripravili tudi priložnostni kulturni program.

Svoja dela razstavlja dr. Dana Bem, Jože Cebul, Boni Ceh, Saša Ceh, Franci Dolinšek, Jože Erman, Jurij Herman, Zdravko Kotnik, Bogo Košnik, Janez Kozamernik, Pavel Lužnik, Tine Markež, Miro Pengal, Andrej Puc, Rudi Rajhman, Branko Sifrer, Tone Tomazin in Cveto Zupan.

V PREUREJENIH RAZSTAVNIH PROSTORIH MUZEJA NA VELENJSKEM GRADU BO RAZSTAVLJENA PLASTIKA MASTODONTA V NARAVNI VELIKOSTI

MASTODONT KMALU NA OGLED

Znano je, da so pred petimi leti na griču pri Skalah našli ostanke velikih živalskih kosti in nekaj zob. Med deli, izkopavanja je nadaljeval Institut za geologijo ljubljanske univerze, je bilo ugotovljeno, da pripadajo izkopani deli izumrlim trobčarjem iz vrste mastodontov.

Dela sta financirala Sklad Borisa Kidriča in Rudnik lignita Velenje, trajala pa so pet let. V kratkem pa bo v preurejenih razstavnih prostorih muzeja na velenjskem gradu na ogled plastika mastodontov v naravni velikosti. V razstavnem prostoru je tudi slika pokrajine, kjer so našli ostanke mastodontov. V 6 razstavnih vitrinah pa so razstavljeni ostanki vseh treh mastodontov iz dveh različnih podvrst, ki so jih našli v Skalah.

Plastiko mastodontov je izdelala akademska kiparka Dora Novšak. Pri ureditvi razstave v muzeju na velenjskem gradu pa je sodeloval Dunajski prirodoslovni muzej in paleontološki institut dunajske univerze; od domačih institucij pa je v največji meri sodeloval Prirodoslovni muzej iz Ljubljane.

Pričakovati je, da bo mastodont dalj časa osrednja privlačnost muzeja na velenjskem gradu. Želimo le, da bi bil čimprej na ogled javnosti!

V Velenju

Razstavlja mlada samoukinja

V velenjskem delavskem klubu so odprli razstavo mlade amaterske slikarke Lize Podpečan — Kuhar • Razstavljena dela so si z zanimanjem ogledali že številni obiskovalci.

Zdajšnja razstava v delavskem klubu je še toliko bolj zanimiva, ker je pred kritično javnost samostojno stopila mlada amaterska slikarka in celovito razgalila svoje dispozicije, hotenja in želje ter cilje v svetu ustvarjalnosti.

Mlada umetnica je na začetku svoje ustvarjalne poti. Vendar je že zdaj odločno krenila kot samostojna osebnost. Koliko želja in odpovedi je bilo potrebno, da je sama brez slikarske šole ustvarila svoj svet likov in zanimivega kolorita. Težko je priti do lastne vsebine in likovnega izraza. Čestokrat ustvarjalec ne najde samega sebe, postane nezaupljiv in ne ve zadnjega pomena, ker ne pozna časa v katerem živi. V delih samoukinje Lize Podpečan — Kuhar pa se že pojavlja celovita osebnost, ki se je znašla v svojem času in tudi svoje umetnine prikrčila okoli.

Poleg zavestnega intelektualizma je v vsaki resnični umetnini tudi mnogo emocionalnega. Zato je vsaka slikarska razstava v bistvu avtobiografija razstavljalca in njegova najgloblja kritična izpoved.

To še posebej velja za slikarko Lizo Podpečan — Kuhar, ki je bila rojena pred 25. leti v Ljubnem ob Savinji. Mladost je preživela v rojstnem kraju, kjer so že nastajala njena prva slikarska in risarska dela. Po končani osnovni šoli je diplomirala na ljubljanskem učiteljskem, sedaj pa poučuje v Rečici ob Savinji.

Slikarka slika starejše ljudi, ki jih je oblikoval čas, pa vendar so po srcu dobri. Njena slika »spoznanje« predstavlja slikarkino prababico,

ki je imela zelo težavno življenje. Sele pred smrtjo je spoznala vso resnico življenja. Zato je tudi njen upodobljen izraz ena sama obsodba. Slikarko prizadene vsaka krivica in nasilje. V letošnjih zimskih počitnicah se je mudila v Tuniziji in spoznala vso bedo otrok v oddaljenih krajih na obronku puščave. Ustvarila je sliko otroka, suhega, z velikimi očmi, ki predstavlja Biafro. Resnično ostrmimo pred njegovim vprašujočim pogledom...

LIZA PODPEČAN — KUCHAR, avtorica razstavljenih slik v delavskem klubu

»SPOZNANJE« — olje, L. Podpečan — Kuhar

Otroci naj bodo zvečer doma — ali ne?

Kako je torej s hora legalis? se večkrat sprašujemo. Vemo, da je pozimi že od devete ure zvečer, v letnem času pa od desetih dalje. Ob tem nastaja vprašanje, ali naj dovoljujejo otrokom pozno zvečer, da so zunaj, v družbi tovarišev in tovarišic, mladostnih prijateljev.

Petletne Marjane sploh ni bilo strah. Zvečer je rada ostajala zunaj in večkrat jo je morala iti iskat mama. Toda tega ni izvajala dosledno. Otroče se je navadilo zvečer potepuškega življenja in kadar so bili v hiši gostje, je bila v družbi starejših prijateljev še bolj dolga. Kar se Janezek naučil, to Janez zna! Bridka resnica! Bolj je rasla Marjana, bolj dolgo se je zadrževala zunaj in nič na svetu je ni moglo od tega odvrti. Zato bi se strinjal z vsemi tistimi materami in otroki, ki majhnim otrokom ne dovoljujejo, da bi se zadrževali v trdi temi zunaj. Pomislimo na nešteto nevarnih pasti, ki jih nudi noč: ugrabitev otroka, padec v neznano, prometna nesreča in še kaj.

Bolj ko otrok dorašča, bolj postaja do sebe in do drugih kritičen. Zato je tudi bolj samostojen. Prijetna fantovska igra v mraku ga v neposredni bližini doma notranje sprosti, da je sposoben za delo v poznih večernih urah. Tako otroško igro, ki je poznana v Turgenjevih Lovčevih zapisnikih in še kje, bomo otroku dovoljevali, čeprav bomo morali vedeti, kje se igra. Prav je, da mu bomo določili hora legalis in od njega dosledno zahtevali, da se v določenem času vrne.

Kako je potem mogoče, da se doraščajoči otroci potepajo

pozno v noč? Zakaj nekateri starši nočejo spoštovati hora legalis? Povsem jasno je, da gre v takih primerih za notranje neurejene družine. Trinajstletni Ivan je popoldne, po nesreči, ubil stekleno vazo. Poznal je očeta. Strah pred kaznijo ga je pognal čez prag. Zvečer se je vrnil oče, a sina nikjer. Oče je rohnol nad ženo, toda fanta je zastoj čakal. Sele naslednje jutro se je prikradel k hiši. Pretirana strogost ponočnjaštvo mladih stopnjuje. V družini nekega obrtnika sta se večno kregala in tudi tepla mlada zakonca. Na zunaj sta s tremi otroki, ki niso bili slabo oblečeni, znala sijajno prikrivati notranje nesoglasje. Otroci so bili žrtve

dejstva, da tam, kjer so med zakoncema urejeni odnosi, otroci majhni in veliki, zvečer radi prihajajo domov in zato tudi ne bo težav ob hora legalis.

Določena ura je hkrati navažanje na red človeka. Zato moramo zahtevati, da je doraščajoči otrok ob določenih urah doma. S tem podpiramo tudi vzgojne težnje šole, povezujejo naše delo z njenim in tudi v otroku vzbujamo občutek, da je delo staršev povezano z delom šole.

V mestu je večkrat prilika, da hora legalis podaljšamo. Kak izredno lep film, ki si ga naj otroci ogledajo s starši, gledališka predstava, ki jo

KRAMLJAMO O VZGOJI

njunega nenehnega nesoglasja in pretepev. Prvi, dvanajstletni sin Marko, ki je bil bister in dober fant, se je vsak dan raje zadrževal v družbi sebi enakih mladostnikov. Tudi zvečer je vse bolj izostajal od doma in oče ga je za prvi prekršek pretepel do krvi. Fant je že doslej čutil določen odpor do očeta, ker ni mogel prenašati scen med staršema. Ko se je pretep ponovil še enkrat, je ostal pri prijatelju vso noč, potem pa je več noči prespal tudi v seniku. Škoda, da je zašel med delikvente in se je kaj kmalu znašel v vzgojno pobojševalnem domu. K temu primeru smemo zapisati le, da je tudi hora legalis tesno povezana z vzdušjem družine, v kateri otrok živi. Ne smemo pozabiti

otrok naj doživi. Ne smemo pozabljati, da jo v večernem času doživi bolj svečano, z izstopajočim sojem odrskih luči.

Tudi mladinski ples se ob izrednih prilikah nekoliko podaljša in zopet bomo morali malce popustiti. Toda vedno in povsod pa moramo vedeti, kje je naš doraščajoči otrok in če nismo dovolj sigurni, bomo hoteli imeti od njega dokazilo. Ob vsem pa sem trdno prepričan, da bo otrok, ki je rasel v družini, kjer je ljubezen in zato enotna vzgoja, sam notranje zgrajen in se bo vedno znova rad vračal v družinsko gnezdo. Zanj ne bo bojazen, da bi iztiril že na prvih stopnicah življenja.

IZ BELIH VOD

● V Belih vodah se zavzemajo, da bi velenjska Delavska univerza v zimskih mesecih pripravila tečaje o živinoreji, gozdarstvu, in turizmu, za kar vlada med tamkajšnjimi prebivalci precejšnje zanimanje.

● Filmske predstave občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij Velenje naj bi bile v tej sezoni ob nedeljah dopoldan. Vstopnina pa bo znala za otroke 1 din, za odrasle pa 2 dinarja.

V sporazumu z vlagateljem lesnoindustrijskim kombinatom Šoštanj

PRODAJA

Stanovanjsko podjetje Velenje
stanovanjsko hišo v Šoštanju, Kajuhova 6 a

Izklicna cena za hišo znaša 50.952,60 dinarjev, pripadajoče zemljišče pa bo kuppec plačal posebej.

Predkupno pravico imajo stanovalci, ki v hiši stanujejo, za nakup hiše pa se lahko prijavijo samo člani delovnega kolektiva lesnoindustrijskega kombinata Šoštanj. Vsi stroški v zvezi z nakupom, kakor tudi plačilo prometnega davka, bremenijo kupca.

Interesenti naj vložijo prošnje za nakup hiše najkasneje v 15 dneh po tem razpisu na naslov: Stanovanjsko podjetje Velenje, Tomšičeva 32, ter vplačajo polov v višini 10 odstotkov od vrednosti hiše.

Stanovanjsko podjetje Velenje

Na Golteh štejejo dneve

ČUDNO, A
RESNIČNO!

Tokrat smo pripravili dve zgodbi v naši rubriki »Čudno, a resnično«. Obenem vabimo bralce, da nam tudi sami pošljejo oz. vsaj opozorijo na stvari, za katere menijo, da bi jih bilo umestno obravnavati v tej novi rubriki.

PRVA ZGODBICA:

Leto, smo Velenjčani spet zgrabili krampe in lopate. Sredi poletja smo se trudili, da bi s prstovolnim delom čimprej uredili cesto do Sentilja. V akciji je sodeloval tudi Komunalno obrtni center Velenje. Zaposleni iz številnih velenjskih delovnih kolektivov so dan za dnem prihajali na prostovoljno delo. Na akcijo je prišel vsak dan tudi eden od Komunalno obrtnega centra, in to z nalogo, da je izdajal in sprejemal orodje. KOC Velenje je ob koncu akcije poslal naročniku del račun za delavca, ki je izdajal in sprejemal orodje. Ali res ne bi mogli v velenjskem KOC storiti tako, da bi bil ta človek oz. zaslužek tega človeka ena od oblik sodelovanja kolektiva pri urejanju ceste do Sentilja? »Zrtev« verjetno ne bi bila prevelika!

DRUGA ZGODBICA:

Blížajo se novoletni prazniki. In Velenjčani smo že dobili prvo ozaljšano »novoletno jelko«. Res da ni prava novoletna jelka, pa tudi okraski niso originalni. Pa se jo vseeno izplača ogledati. Gre za precej košat grm v neposredni bližini bloka, v katerem je poslovalnica Mladinske knjige. Nadebudneži so v grmovje zmetali razni odpadni material, sicer pa se ne najde nihče, ki bi »staro šaro« spravil tja, kamor spada. Menda ja ne bo vse skupaj pričakalo novega leta?

Hotel PAKA VELENJE

- Mednarodni barski program
- Strip-teas Strip-teas
- Vsak dan razen ponedeljka

Trgovci iz Slovenije v Velenju

Naše mesto je bilo 14. in 15. novembra prizorišče srečanja trgovcev iz vse Slovenije. Najprej je bil v Velenju plenarni volilni sestanek trgovine, ki ga je sklical svet za trgovino Gospodarske zbornice Slovenije, udeležil se ga je pa tudi predsednik slovenske Gospodarske zbornice Leopold Krese. Na plenarnem volilnem sestanku so razpravljali o delu sveta za trgovino v zadnjih dveh letih ter sprejeli pravila za razproda in prodaje po znižanih cenah.

V okviru V. zbora trgovskih delavcev pa je bilo na sporedu razglabljanje o nekaterih gladiščih ustvarjalcev dolgoročne programa razvoja Slovenije ter predavanje o organizaciji potujočih trgovin MIGROS v Švici.

Slovenski trgovci so izrekli med dvodnevnim bivanjem v Velenju posebno priznanje domačemu trgovskemu podjetju ERA, ki je pripravilo za goste v kulturnem domu bife, v katerem jih je postreglo z jedili in pijačo.

Smernice za proizvodnjo

V kratkem bo osrednji delavski svet rudnika lignita Velenje obravnaval in sprejel smernice za izdelavo proizvodnega in finančnega načrta te delovne organizacije za leto

1970. Sam proizvodni in finančni načrt pa bo sprejel osrednji samoupravni organ velenjskega rudnika lignita na seji ob koncu decembra 1969 oziroma v začetku januarja 1970.

Turistični center na Golteh predstavlja začetek sodobnega gorskega turizma v tem delu Slovenije ● Naložba veljala več kot 20 milijonov din ● Sedaj naj bi turistično razvili še Mozirje.

Radovedneži se že deset tednov prevažajo z gondolo na Golte, preživljajo tam nekaj ur in se nato na dihanju čistega in ostrega gorskega zraka spuščajo v dolino. Bili so zadovoljni, čeravno jih na vrhu še ni čakala restavracija s pogrnenimi mizami in okrepčili. To so izletniki vedeli vnaprej in so se zato

raje krepkeje »podprli« v prijetnem bifeju ob spodnji postaji žičnice v Zekovcu, ki je že obratoval.

No, sedaj je stvar že pri srečnem koncu. Lahko bi rekli tudi pri začetku. Konec velja za gradnjo hotela, ki je poleg žičnice najbolj zahteven objekt na Golteh, začetek pa seveda za turistično

dejavnost. Pri izletniku v Celju, ki je investitor gorskega turističnega centra, napovedujejo, da bo otvoritev centra sredi decembra. Hotel je sicer že zgrajen, toda radi bi montirali še dve vlečnici in pripeljali teptalni stroj za sneg. In še kaj hočejo: »otvoritev bi radi imeli s snegom.

Ko se ena kabina dviga, se druga spušča v dolino. Zmogljivost žičnice znaša okrog 500 oseb na uro.

Omenili smo že, da je pri spodnji postaji okrepčevalnica, dodati pa moramo še to, da so tu v več terasah uredili še parkirne prostore za okrog 500 avtomobilov. Cesto od Mozirja od Zekovca so že asfaltirali, ob spodnji postaji pa so promet tako uredili, da je po eni strani dovoz, po drugi pa odvoz. Za red v prometu to gotovo ni nepomembno.

Zgornje postaje se drži hotelski objekt. V pritličju je velika samopostrežna restavracija, ki bo zmogla do 1.500 kosil na dan, v hotelskem delu pa bo na voljo 48 ležišč. Mimogrede naj zebelimo, da so hotel za noveletne praznike rezervirali prav ljudje iz naše občine. Zraven hotela so zgradili na vzpetini še šest lesenih počitniških hišic. Tudi te že opremljajo. Investitorji so posamezna celjska podjetja. Skupno bo v teh hiškah predvidoma 124 ležišč.

Komur se bo mudilo na snežne poljane ali dalje proti vrhu Medvedjaka, bo lahko takoj ob zgornji postaji žičnice prestopil na sedežnico. Ta ga bo v nekaj minutah popeljala na vrh (kota 1572 metrov). Sedežnica je dolga 600 metrov in bo lahko prepeljala v uri okrog 300 gostov.

Nedaleč od zgornje postaje sedežnice so postavili razgledni stolp, tu pa je predviden tudi bife. Čeprav še ni bilo otvoritve, je v lesu stolpa navrh urezanih že lepo število imen obiskovalcev od bilzu in daleč. Človeku se kar vsiljuje tisti rek: kjer osel leži tam dlako pusti! Vrh Medvedjaka je nedaleč od stolpa na robu nad dolino.

Celotno področje Medvedjaka je delno poraščeno s smrekami. Tu in tam je na Golteh videti kakšno pastirsko stajo, tudi napajališče v obliki jezera. Medtem ko bo izletnike in smučarje na Medvedjak potegnili sedežnica, naj bi bili vlečnici na pobočju takozvane Morave, tj. na drugem pobočju.

Kasneje nameravajo urediti smučišča z novimi žičnicami še na prostranskih pobočjih bolj proti severu in severozahodu. Gre za teren, ki ga v projektu imenujejo Stare stene in Kal. Tu ponekod danes še žalostno štrlijo stori visoko porezanih smrek.

NIČ NOVIH HOTELSKIH OBJEKTIV NA GOLTEH

Projektanti iz celjskega zavoda za napredek gospodar-

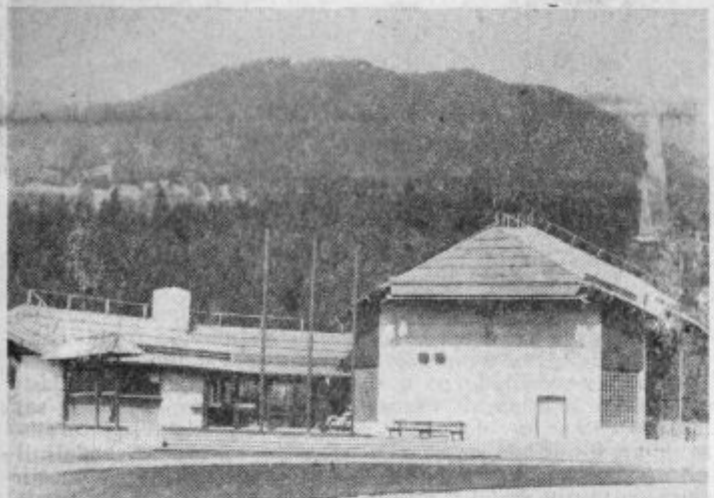

Pogled na nov hotel na Golteh in počitniške hiše

KAJ OBSEGA TURISTIČNI CENTER NA GOLTEH

Temeljni objekt turističnega gorskega centra je seveda velika gondolska nihalna žičnica. Potegnili so jo iz Zekovca (štiri kilometre od Mozirja) na dno nekakšne kotanje pod vrhom Medvedjaka. Gornja postaja je približno na enaki nadmorski višini kot Mozirska koča, od nje pa je oddaljena dober streljaj (zahodno od koče).

Sama žičnica obratuje že od sredine septembra. To je ena najdaljših in najhitrejših žičnic v srednji Evropi. Dolga je 3.150 metrov, potnika pa popelje 905 metrov visoko. Ob polni hitrosti se kabini premikata z brzino deset metrov na sekundo, vendar pa te hitrosti v začetku še niso uvedli. Žičnica ima le dve kabini, ki pa lahko sprejmeta vsaka po 60 potnikov.

Spodnja postaja žičnice. V levem nižjem delu je bife. V ozadju desno trasa žičnice

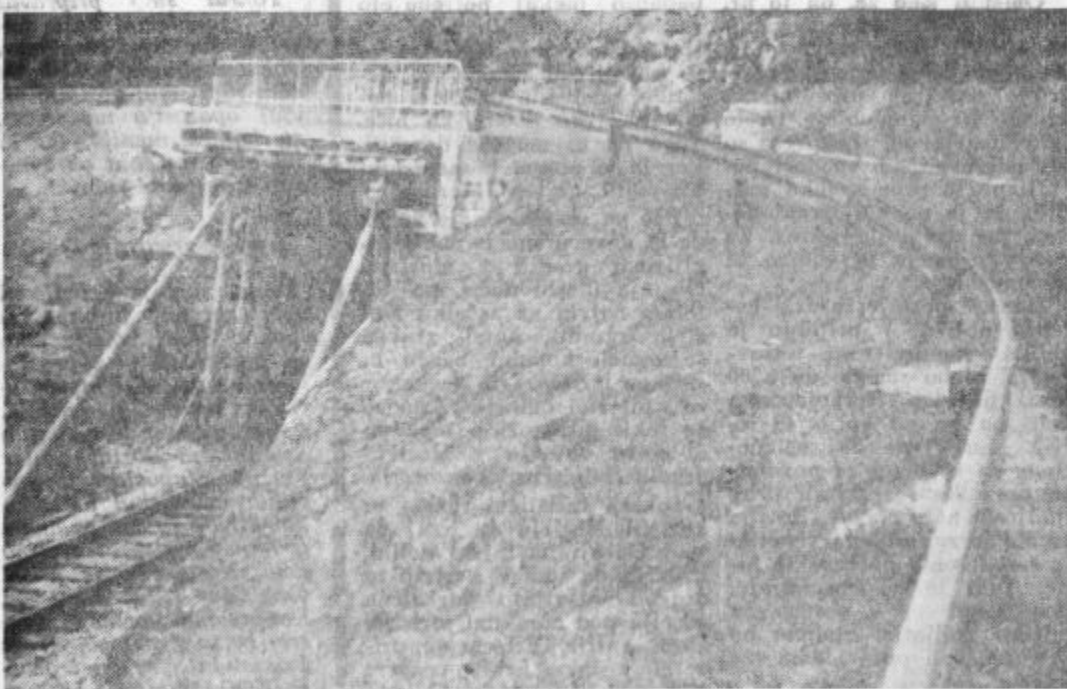

Razgledni stolp na koti 1572 zraven vrha Medvedjaka

Srečanje z gondolo, ki ima prostora za 60 oseb

Naposled vendarle skozi Penk

Ze pred časom smo poročali, da je most oziroma nadvoz v Penku na cesti Soštanj - Smartno ob Paki potreben obnove. Letošnjo jesen se je celjsko cestno podjetje odločilo za obnovo mostu. Dela pa so se precej zavlekla, kar je povsem upravičeno razburilo duhove tistih občanov, ki se vozijo na delo v Velenje oziroma Soštanj. Cestno podjetje Celje ni odprlo mostu zategadelj, ker še ni bila dose-

žena predpisana trdnost. Kdo je kriv za to, bo vendarle treba ugotoviti, predvsem še iz razloga, ker trdijo pri cestnem podjetju Celje, da je krivec SGP Vegrad, češ da ni dobavil ustreznega betona.

No, te dni je končno spet stekel promet (in to z enomesečno zamudo) po cesti Soštanj - Smartno ob Paki. Res da bo promet na mostu le enosmeren, vendar pa bo to vseeno boljše kot zdaj, ko promet sploh ni bil dovoljen.

Letos smo bili v Šaleški dolini priča izredno razgibani komunalni dejavnosti. - Urejali in modernizirali smo ceste, asfaltirali pločnike, urejali omrežje javne razsvetljave, elektrike in kanalizacije, gradili športna igrišča ter opravili še več drugih del.

RAZGIBANA KOMUNALNA DEJAVNOST

Asfaltirali smo 16 km cest, z asfaltom na novo prevlekli 2 km pločnikov itd. Sicer pa ne bo odveč, če zapišemo podrobneje, kaj vse smo letos delali s sredstvi komunalnega sklada velenjske občinske skupščine. V celoti oziroma deloma so bile asfaltirane te ceste in cestni odseki: Ljubljanska cesta do Sentilja, cesta ki vodi na grad, podaljšek Prešernove ceste, odcep Celjske ceste mimo Stixa in Gregorčičeve ceste v Velenju, cesti Velenje-Skale in Velenjsko jezero-Hrastovec ter ceste v industrijski coni v Velenju. V Soštanju je bila asfaltirana Koroška cesta, prav tako Cesta Heroja Gašperja in pa odcep ceste IV. reda do mostu proti Ravnam. V Smartnem ob Paki pa je prav zdaj v teku asfaltiranje ceste do šole, cestnega križa v Rečici in pa ceste v novo stanovanjsko naselje v Smartnem ob Paki. V tem letu je bil zgrajen za potrebe industrijske cone nov most čez Pako v Velenju.

Nadaljevalo se je tudi z urejanjem pločnikov v Velenju in Soštanju, pri čemer velja omeniti zlasti še urejanje pločnikov ob Celjski cesti v Velenju in ob Kajuhovi cesti v Soštanju. Urejene so bile nekatere

ceste v gramozni izvedbi, oziroma opravljene izboljšave, med drugim v stanovanjskih soseskah Selo-zahod in Kono-vo. Hkrati z urejanjem in modernizacijo cest je bila urejena tudi kanalizacija in odvodnjavanje, posebej pa je treba omeniti obsežnejša dela v tej zvezi v Soštanju in sicer ob Koroški cesti in Cesti talcev, kjer je bilo precej meteorčnih voda.

V letu 1969 smo nadaljevali tudi s širjenjem javne razsvetljave v obeh mestih, dokončali pa smo urejanje dela nove javne razsvetljave ob Tomsčevi cesti v Velenju. Zaradi priprav območja Z-1 v Velenju, to je med starim Velenjem in Pako, je bilo treba preurediti in predstaviti električno omrežje. Urejenih in obnovljenih je bilo tudi več zelenic, pri čemer naj omenimo urejanje zelenic pred hotelom Kajuhov dom v Soštanju ter ob novi cesti v starem Velenju. Komunalni sklad pa je v tem letu naročil tudi izdelavo vrste projektov za komunalno urejanje v Velenju in v Soštanju, njegova naloga je bi-

hodkov, cestni sklad je prispeval za urejanje cest 100.000, vrnjenih anuitet je 90.000, drugih dohodkov v skladu pa 410.000 dinarjev.

Se pravi, da smo v letu 1969 opravili nekaj več del kot bi jih sicer, če bi upoštevali zgolj zbran denar v tem letu. Vendar pa je bila povsem na mestu odločitev, da se opravi nekaj več del, predvsem zaradi velike pripravljenosti občanov, da sodelujejo pri delih. Sicer pa je bilo tudi s posameznimi izvajalci del dogovorjeno, da bodo v primeru, če letos ne bo dovolj denarja za plačilo računov, prejeli sredstva v začetku prihodnjega leta.

Posebej je treba poudariti, da bo mogoče poravnati račune za letos že opravljena dela (to je za 1.610.000 dinarjev oziroma 161 milijonov starih dinarjev) v začetku prihodnjega leta, to je najpozneje do aprila, ko komunalnih del v večji meri še ni mogoče opravljati. Plačilo računov za letos opravljena dela pa bistveno ne more, niti ne bo vplivalo na komunalno dejavnost v letu 1970.

V RUDNIKU LIGNITA SO SPREJELI RAZVOJNI NAČRT DO 1985. LETA

Učinke bodo povečali za polovico

Nedavno tega je osrednji delavski svet Rudnika lignita Velenje sprejel program razvoja tega premogovnika do leta 1985. S tem je zagotovljena 3.500 članski delovni skupnosti jasna perspektiva nadaljnjega razvoja. Posebej tudi zato, ker je ugotovljeno, da je zalog pri letni proizvodnji okrog 3,5 do 4 milijone ton za še najmanj 80 let. Razumljivo pa je, da bodo v primeru, če bi premog izgubljal na vrednosti, zaloge lignita, katerih izkop bi bil ekonomsko upravičljiv, nekoliko zmanjšale.

PROIZVODNJA V ODVISNOSTI OD ZAHTEV TRŽIŠČA

Lansko leto je Rudnik lignita, skupaj z rudarskim šolskim centrom, proizvedel 3.062 tisoč ton lignita. Letos računajo, da bodo nakopali okrog 3.300.000 ton lignita, s čimer bi planske naloge presegli za okrog 10 odstotkov. Posebej razveseljuje, da pogodujejo tokrat večjo proizvodnjo višji učinki.

Struktura prodaje velenjskega lignita je v tem letu naslednja: nad tretjino vsega nakopane premoga odpremo v soštanjsko termoelektrarno in v toplarno Ljubljano; tretjino premoga dobavijo industrijskim delovnim organizacijam v naši republiki in na Hrvaškem; nekaj manj kot tretjino (okrog 880.000 do 900.000 ton) pa ga bodo odpremili za potrebe široke potrošnje, prav tako v Sloveniji in na Hrvaškem.

S soštanjsko termoelektrarno je Rudnik lignita Velenje že sklenil dolgoročno pogodbo o dobavi premoga. Ker želijo v Velenju v prihodnje še bolj razvijati proizvodnjo odvisnosti od zahtev tržišča, so se lotili raziskav tržišča. Predvsem so želeli izvedeti, kakšne bodo potrebe industrijskih delovnih organizacij po velenjskem lignitu. Letos opravljena raziskava kaže, da bo treba zdaj doseženo proizvodnjo še povečati, in sicer tako da bi letno nakopali najmanj 3.600.000 ton do 3.800.000 ton lignita, čeprav je treba ob tem omeniti, da so potrebe po velenjskem lignitu, ki izhajajo iz opravljene anketne še nekoliko višje. V Rudniku lignita računajo, da se bo v prihodnje povečala poraba lignita predvsem v termoelektrarni Soštanj, drugod pa se bo poraba nekoliko zmanjševala, na kar bodo nedvomno vplivali zlasti še transportni stroški.

Naj v ilustracijo zapišemo, da kažejo podatki iz oprav-

ljene raziskave tržišča, da bi morali 1972. leta nakopati v velenjskem premogovniku 4,2 milijona ton lignita, leta 1975 pa 4,5 milijona ton lignita. In še tale podatek iz opravljene raziskave tržišča: 1972. leta naj bi odpremili široki potrošnji okrog 800.000 ton lignita iz Velenja, termoelektrarni Soštanj (skupaj z novo TE Soštanj III) 2,2 milijona ton in ljubljanski toplarni 350.000 ton lignita.

POVEČANJE PROIZVODNJE BODO DOSEGLI Z VEČJO PRODUKTIVNOSTJO

Raziskava tržišča je bila osnova za sestavo programa razvoja rudnika do leta 1985. Računajo, da bi v tem razdobju nakopali letno najmanj 3,6 milijona do 3,8 milijona ton lignita. Pri istih prodajnih cenah premoga kot v letu 1969 in pri stabiliziranem tržišču, bi bilo mogoče realno povečevati osebne dohodke rudarjev letno za 4 do 5 odstotkov. To bi dosegli predvsem z nadaljnjo modernizacijo proizvodnje in z racionalizacijo tehnoloških procesov.

V načrtu je sprememba obstoječih metod in vpeljava novih. Tako bodo pri obstoječi odkopni metodi vpeljali višje višine, vpeljali pa bodo novo odkopno metodo hidravličnega samohodnega podporja s kombajni za pridobivanje premoga. Pri tej novi odkopni metodi se bodo povečali tako jamski kot rudniški učinki za 50 odstotkov.

Z razvojem proizvodnje premoga bodo morali v velenjskem rudniku lignita do leta 1985 investirati skupaj okrog 144,5 milijona dinarjev, oziroma v povprečju na leto okrog 12 milijonov dinarjev. Ta vlaganja v nadaljni razvoj bodo v rudniku lignita v glavnem zmogli sami z lastnimi sredstvi; le v primeru, če bi bilo

treba nekatera dela pospešiti, bi bila potrebna pomoč v obliki posojil. Nedvomno pa je, da bo realizacija sprejetega načrta terjala dokajšnje napore celotne delovne skupnosti.

Osnovno vodilo pri tem pa je, zagotoviti tudi v prihodnje polno izkoriščenost proizvodnih zmogljivosti in s tem zagotoviti konkurenčno sposobnost rudnika lignita še vnaprej.

POUDAREK TUDI RAZVOJU STRANSKIH DEJAVNOSTI

Razumljivo je, da bodo na rudniku lignita poleg razvijanja osnovnih dejavnosti, to je pridobivanje premoga, skrbeli še za razvoj stranskih dejavnosti. Prizadevajo si, da bi v

teh obratih zaposlili kar največ invalidov (med vsemi zaposlenimi je kar 11 odstotkov invalidov) in onemoglih rudarjev, ki bi jih bilo treba prekvalificirati. Ugotavljati je namreč mogoče, da rudarji zelo neradi zapuščajo rudnik, tudi invalidi, drugod pa invalide oziroma fizično manj sposobno delovno silo prav tako neradi zaposlujejo. Zato želijo samo zagotoviti v prihodnje še več delovnih mest, na katerih bi lahko zaposlovali invalide oziroma onemogle rudarje. Računajo, da bodo to dosegli z razvijanjem elektrostrojnega obrata kot obrata za proizvodnjo delovnih zaščitnih sredstev, ki so jo zaenkrat razvili sicer samo za lastne potrebe, vendar računajo, da bi to proizvodnjo v prihodnje širili v večjem obsegu.

NOVA TOVARNA ŠTEDILNIKOV

V tovarni gospodinjstve opreme Gorenje Velenje so začeli pripravljati načrte za novo tovarno električnih in plinskih štedilnikov. V novi tovarni bodo dnevno izdelali 1600 štedilnikov, obratovati pa bo začela najpozneje septembra 1970.

Po dograditvi nove tovarne štedilnikov bo prišlo s tekočih trakov velenjskega Gorenja letno najmanj 900.000 štedilnikov in peči.

Del ceste IV. reda iz Soštanj proti Ravnam so že asfaltirali do mostu. Ravenčani pa se sedaj temeljito pripravljajo, ker bodo prihodnje leto položili asfalt tudi na njihovo krajevno cesto

la med drugim tudi nakup in prodaja mestnih zemljišč.

Vsa ta opravljena dela bodo veljala blizu 8.410.000 dinarjev. V komunalnem skladu pa bomo v tem letu zbrali okrog 6.800.000 dinarjev dohodkov. Denar bo zbran takole: na račun prispevka za uporabo mestnega zemljišča bo v Velenju zbrano 4.830.000 dinarjev, v Soštanju 510.000 dinarjev, v Smartnem ob Paki pa 10.000 dinarjev, prenešenih sredstev iz leta 1968 je 580.000 dinarjev, na račun prodaje gradbenih parcel bo 278.000 dinarjev do-

Omeniti kaže, da je bila odločitev, da se letos pospešeno rešuje komunalna problematika v Šaleški dolini, povsem na mestu. V mislih imamo zlasti še akcijo za urejanje cest, saj nedvomno predstavljajo urejene ceste osnovo za nadaljnji razvoj posameznih območij. Nobenega dvoma ni, da predstavlja urejena cestna poveza-va za vsak kraj oziroma vas okno v svet, istočasno pa tudi osnovo za moderno kmetijstvo, za razvoj kmečkega turizma in sploh za napredek kraja. S tako prakso lahko nedvomno najhitreje in najbolj učinkovito zagotovimo manj razvitim krajem možnosti za nadaljnji razvoj. Seveda pri tem ne gre podcenjevati tudi političnega pomena takšnih in podobnih akcij, saj je kazno, da sta izredno razgibana komunalna dejavnost in oživljeno proustvoljno delo močno razgibala Šaleško dolino, pravzaprav celotno območje občine Velenje, tja do zadnjega zaselka.

To razpoloženje in pripravljenost prebivalcev Šaleške doline ne bi smeli prezreti tudi pri načrtovanju del za leto 1970. Uvodoma smo sicer zapisali, da je bilo za komunalna dela v tem letu porabljeno 8.410.000 dinarjev, k tej vsoti pa je treba prišteti še najmanj milijon dinarjev (100 milijonov starih dinarjev), kolikor znaša vrednost prispevkov občanov v denarju, materialu in delu ter pomoč inženirskih enot JLA in posameznih delovnih organizacij. Zeleti bi bilo le, da bi posamezne delovne organizacije v prihodnjem letu pokazale večje razumevanje za takšne in podobne akcije, za katere smo se odločili letos.

Vaš obveščevalec
ŠALEŠKI
RUDAR

BELE VODE - smučarsko središče

Komisija za smučanje pri občinski zvezi za telesno kulturo je na zadnji razširjeni seji obravnavala izvajanje programa dela, ki si ga je spomladi zadala za zimsko sezono 1969/70.

Ker nas je zanimalo, kako se smučarji pripravljajo smo obiskali predsednika komisije, Jožeta Melanška.

Saleški rudar: Glede na to, da je imela komisija letos že tri seje, nas zanima, kako izgleda konkretnost programa za zimsko dejavnost?

Jože Melanšek: Komisija je pri svojem delu že takoj v začetku postavila kot načelo dvojje stališče: — razviti množičnost — čim več mladih in starih na smuči in — razvijati ter pospeševati tekmovalno smučanje.

Zato smo se tesno povezali z aktivnim telesno vzgojnimi delavci po šolah, ker smatramo, da morajo šole postati osnovni nosilec v telesno vzgojnem delu z mladino tudi pozimi. Na drugi strani pa povezava s smučarskim klubom Velenje omogoča pospešeno in strokovno ter kvalitetno sodelovanje v vzgoji smučarskega naraščanja — tekmovalnega jedra. Pa ne samo to: korak naprej je bil uspešen tudi v Belih vodah, ko bomo realizirali odločitev občinske zveze prijateljev mladine Velenje, da postavimo prvo vlečnico v občini in tako omogočimo tudi na tem področju napredek. Tako smo od sestankov in razgovorov, prišli tudi do končnih odločitev — sklopo, ki bodo naše vodilo v bodoče.

Saleški rudar: Katerih oblik dela se bo komisija posluževala v novi zimski sezoni?

Jože Melanšek: Osnovna usmeritev pri delu komisije je množičnost in iz te množičnosti izvirajoča kvaliteta. Zato smo osnovni poudarek dali šolam smučanja, tečajem za mladino — zimovanjem in pa rednim treningom mladih tekmovalcev.

Za starejše pa smo poskrbeli s tem, da bomo uvedli redno šolo smučanja v Belih vodah, ob sodelovanju krajevnih skupnosti Bele vode. Tako kot v letu 1968-69, smo se tudi letos odločili, da izvedemo že takoj ob prvem snegu šole smučanja v Smartnem ob Paki, Topolšici, Soštanju, Velenju in Belih vodah. Seveda pa tudi v drugih krajih, če bodo šole pokazale zanimanje in če bodo pripravljene sodelovati.

V načrtu pa imamo tudi izvedbo smučarskega tečaja v Plešivcu za začetnike, in sicer 2 krat po 20 udeležencev, in v Belih vodah 2 krat po 40 udeležencev, kjer bo nadaljevalna šola smučanja.

Medtem, ko je število udeležencev omejeno pri tečajih v Plešivcu in Belih vodah, števila v šolah smučanja ne bomo omejevali.

Verjetno vas zanimajo tudi stroški za tečaje: v Plešivcu bi znašali dnevni stroški za otroke 10 din, v Belih vodah pa 12 din in to zaradi prispevka za uporabo vlečnice. Prispevek za enotedenski tečaj — šolo smučanja v dolini pa bo 10 din kot prijavnina in tečajnina.

Saleški rudar: Kaj pa tekmovalništvo?

Jože Melanšek: Naloga komisije je tudi pospeševanje kvalitetnega smučarskega športa. Zato, kot že omenjeno, komisija tesno sodeluje s smučarskim klubom Velenje in je že sprejela tudi predlog, da vse smučarske sile združimo v enoten klub za vso Saleško dolino, v kolikor bo za to pripravljenost in

sodelovanje. Ob tako široko zasnovani akciji bomo lahko dosegli korak naprej, ki naj bo v naslednjem — klubsko tekmovalništvo — društvena prvenstva: poleg tega pa so tu občinsko prvenstvo za vse kategorije, šolska prvenstva, predlagali pa smo tudi smučarski zvezi Slovenije, da bi bilo področno prvenstvo za mladino in mlajše pionirje in pionirke v Belih vodah, kjer so zelo ugodni tereni za tako izvedbo.

Prav tako pa je tudi predvideno tekmovalništvo za Partizansko puško na Paškem Kozjaku in sindikalno občinsko prvenstvo v Belih vodah.

Saleški rudar: Ob tako široko zasnovanem programu ste prav gotovo naleteli tudi na težave?

Jože Melanšek: Na srečo in naše veselje, lahko rečem, da takega splošnega razumevanja in sodelovanja nismo pričakovali.

Upravni odbor ObZTK Velenje je odobril za osnovno dejavnost komisije 10.000 dinarjev. Te bomo porabili za vzgojo novega voditeljskega kadra. Čeprav trenutno deluje v okviru komisije 5 učiteljev smučanja, 1 trener smučanja, 7 voditeljev smučanja in 12 sodelavcev, ki obvladajo poučevanje smučanja, ugotavljamo, da nas je še premalo za tako široko zastavljeno delo. Rabimo 25 do 28 sodelavcev. Zato smo se odločili, da bomo letos izločili 12 do 15 voditeljev smučanja in tako v strokovnem pogledu zadostili želji in potrebam po razvoju in razmahu smučarske dejavnosti.

Poleg tega smo prejeli vsestransko podporo od temeljne izobraževalne skupnosti Velenje, ki je na svoji zadnji skupščini sprejela sklep, da bo za vsakega tečajnika prispevala k stroškom izvedbe 23 dinarjev, kar odgovarja tudi našemu predlogu k sodelovanju. Prav tako smo s strani predsedstva skupščine občine Velenje bili deležni vsestranskega razumevanja in podpore pri naših prizadevanjih.

devanjih. Ne smemo pa mimo pripravljenosti občanov Belih vod in sveta krajevnih skupnosti Bele vode, ki so to sodelovanje sprejeli kot pozitivno pobudo za razvoj zimskega turizma v tem delu občine.

Saleški rudar: Kaj pravite k temu, da bo prav v Belih vodah stekla prva vlečnica?

Jože Melanšek: Ni zgolj slučaj, da je tako. Krajevna skupnost Bele vode je v svojem programu dela 1964-70 imela itak v načrtu da to mora biti v Belih vodah, čeprav smo se popolnoma zavedali, da to ni edini kraj, ki ima pogoje za razvoj zimskega turizma. Drži pa, da prav cestna povezava v zimskih razmerah, pripravljenost ljudi in razumevanje za zimski šport, dajejo osnovne pogoje za tak napredek. Dvanajst let organizirane smučarske dejavnosti na tem področju, dejstvo, da imajo vsi šolarji smuči in pa želja po napredku kraja pa trenutno omogočajo, da je stekla prva vlečnica prav v Belih vodah. Moja želja je, da bi tudi druga območja kot Zavodnje, Plešivec, Cirkovce in ne nazadnje tudi Paški Kozjak zaživeli prav na podoben način. Smučarjeve je vse več, središča morajo biti ob večjih naseljih kot sta Soštanj in Velenje, kajti to je najcenejša oblika zimске rekreacije, ki je dosegljiva poprečnemu občanu Saleške doline. Zato smatram, da je tudi pripravljenost delovnih kolektivov naša svoj odmev v Belih vodah. Ne morem mimo tega, da ne bi omenil sodelovanja termoelektrarne Soštanj, rudnika lignita Velenje, tovarne gospodinjstke opreme Gorenje. Smatram, da je taka skrb kolektivov za svoje delavce bogata naloga, pa čeprav jo bodo v večini uživali otroci.

Seveda ne smemo mimo sodelovanja »Mesto-vasi« na športnem področju. Osnovni šoli Miha Pintar-Toledo in Gustava Siliha iz Velenja, gimnazija in osnovna šola Biba Roč Soštanj so prispevali z delovnimi akcijami k dokončni ureditvi trase vlečnice in to ob sodelovanju otrok podružnične šole Bele vode. Posek gozda in obdelava terena na površini 12 arov je zahtevala tudi precej napora. Izkopanih je bilo preko sto panjev odkopano nad 43 m³ zemlje in kamena. Opraviti pa je bilo treba še več manjših del kot je priprava smučarske proge, pobiranje kamena in čiščenje, kar bo omogočilo, da lahko že ob minimalni snežni odeji, 10 do 15 cm, pričakujemo smučarje.

Ob zaključku bi dejal samo še to: komisija je s svojimi sodelavci pripravila vrsto prispevkov, ki jih bomo objavljali v vsaki številki kot napotilo in pouk vsem, ki se zanimajo za smučanje, vsem, ki imajo otroke in pa želje po sodelovanju.

Upam, da smo s tako široko zastavljenim programom zadovoljili naše ljubitelje zimskega športa, predvsem pa, da smo dali široko možnost po sodelovanju in razumevanju za tak napredek, ki omogoča na eni strani rekreacijo, na drugi strani pa razvoj tekmovalcev. Če bomo sledili tem ciljem, potem smatram, da je naša komisija napravila ponoven korak naprej od zimске sezone 1968/69. Ob enem pa bo tudi zanimanje in še večje razumevanje v letu 1970 rodilo še kakšen športni center v Saleški dolini, predvsem pa to, da bomo prišli še do katere vlečnice, še do širšega razmaha smučarje

Iz sosednjih krajev

MOZIRJE

Napori za nova delovna mesta — V mozirski občini stagnira število delovnih mest. Letos je v družbenem sektorju 76 delovnih mest manj kot lani. Zato se občinska skupščina in svet za gospodarstvo zavzemata za rešitev, kako bi v tej občini odprli nova delovna mesta. Menijo, da bi lahko rešitev našli, če bi več storili v lesni predelavi. To je tudi glavna surovina v mozirski občini.

Nov časnik — Skupščina občine Mozirje, GLIN Nazarje in ZKZ Mozirje so začeli izdajati za občane mozirske občine »Savinjske novice«. Glasilo bo izhajalo kot mesečnik in ga bo dobila vsaka družina brezplačno. List ima informativni značaj, zato bodo na njegovih straneh napisani domači problemi. Že prva številka kaže, da so se izdajatelji in uredništvo resno lotili dela. Glavni in odgovorni urednik je Hubert Herček. »Savinjske novice« lahko naročite na naslov: Uredništvo, Mozirje 175. Cena posamezne številke je 1 dinar.

NAZARJE

Jakijeva razstava — Slikar Jože Horvat-Jaki je pred nedavnim v svoji galeriji spet poskrbel za prijetno presenečenje. Odprl je razstavo svojih najnovejših del in ji dal naslov Miniatura — gravura — les. Razstavo samoraslega slovenskega umetnika je ob otvoritvi predstavil ravnatelj Moderne galerije Zoran Kržišnik. Slikar Jaki pa je pripravil za otvoritveno svečanost tudi majhen komorni koncert, na katerem sta tržaška umetnika Miloš Pahor in njegova žena Djina na flavti in čembalu odlično izvajala Vivaldijevo sonato v F duru, Svarov Dedekafoniz III in Danican-Philidorjevo sonato v D molu.

SLOVENJ GRADEC

Razprava o kulturnih skupnostih — Te dni je bilo v Slovenjgradu regionalno posvetovalje o predlogu zakona o financiranju kulturnih dejavnosti ter o ustanavljanju kulturnih skupnosti. Ocenjena so bila prizadevanja na kulturnem področju, pri čemer je bilo poudarjeno, da bi bilo treba zagotoviti večje sodelovanje med kulturnimi institucijami in društvi na Koroškem. V razpravi pa je bil še predlog, da naj bi za koroško regijo ustanovili medobčinsko kulturno skupnost.

Razprave o kmetijstvu — Tudi v Slovenjgradu so na zadnji seji občinske skupščine razpravljali o problematiki in nalogah na področju kmetijstva. Na predlog občinske konference SZDL so se zavzeli za ustanovitev posebnega sklada za kmetijstvo ter za formiranje strokovne pospeševalne službe. Predlagali pa so tudi ustanovitev skupnega medobčinskega sveta za kmetijstvo za vse štiri koroške občine.

Moderniziran Glavni trg — Nedavno tega so spet odprli za promet Glavni trg. Opravljena so v glavnem vsa dela v zvezi z urejanjem cestišča in pločnikov, preložili so kable za električno in telefonsko napeljavo, zdaj pa bo treba urediti še novo javno razsvetljavo ter opraviti nekatera druga manjša dela. Podoba središča Slovenjgradca je zdaj povsem spremenjena.

SREDI BORB

Tekmovalništvo judoistov je v polnem razmahu. V prvi slovenski ligi so se Velenjčani pomerili v Mariboru v II. kolu z ekipama Branika in Alpino iz Zirov.

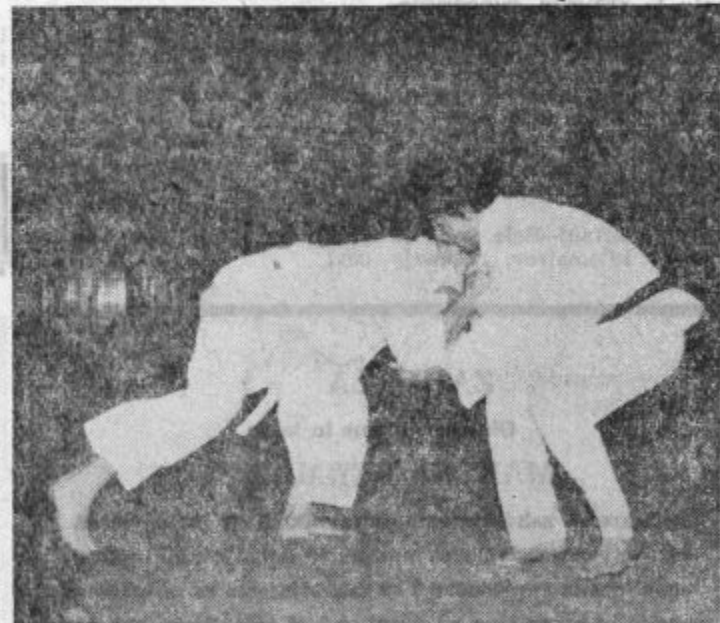
Najprej so Velenjčani premagali Alpino z rezultatom 2:1 (20:7). V drugem srečanju pa jih je premagal Branik z rezultatom 3:0 (25:0).

Za Velenjčane so nastopili:

Sebanec, Foraner, Simončič, Skripač, Verko in Pugelj.

Druga ekipa Velenja, ki nastopa v II. slovenski ligi, je v prvem kolu tekmovala v Slovenski Bistrici. V dveh srečanjih so dosegli proti Impolu II neodločen rezultat 3:3 (30:30). Proti Braniku II pa so izgubili s 3:2 (30:17).

Drugo ekipo pa sestavljajo: Satovšek, Apat, Benkač, Podpečan, Jusič, Tepej in Bertole.

Uspešen prijem

NOGOMET - NOGOMET - NOGOMET

BO SPOMLADI BOLJE?

NOGOMETASI SO ZAKLJUCILI PRVI DEL TEKMOVANJA V SLOVENSKI CONSKI LIGI. Z NASTOPOM DVEH PREDSTAVNIKOV NASE OBCINE SMO LAHKO LE DELNO ZADOVOLJNI.

Igralci iz Smartnega ob Paki so v enajstih srečanjih petkrat zmagali, trikrat igrali neodločeno, tri srečanja pa so izgubili. Dosegli so 13 točk in zavzemajo 5. mesto na lestvici.

Velenjčanom to pot nikakor ni šlo. Po prvem srečanju, ko so osvojili obe točki, so kar osem srečanj izgubili, v predzadnjem kolu pa so dodali skromnemu izkupičku še eno točko in pristali na zadnjem mestu s tremi točkami.

V zadnjem kolu so Šmarčani v srečanju s Severom v Sladkem vrhu dosegli neodločen rezultat 1:1 (0:1). Izenačujoči gol za Šmarčane je dosegel Polak.

Velenjčani so v zadnjem kolu proti Peci v Črni na Koroškem skušali vsaj delno popraviti zamujeno. V prvem delu so vodili z golom prednosti (2:1) V nadaljevanju pa je pri rezultatu 3:3 sodnik prekinil tekmo. Velenjčani se z nekaterimi sodniki odločitvami niso strinjali, ker so menili, da jih je večkrat oškodoval. Najbolj vročkovrni igralci pa se ob takih odločitvah niso mogli zadržati in so fizično napadli sodnika. Tako početje vsekar ni v prid velenjskemu nogometu. Upamo, da se bodo, do spomladi »ohladili« in se bolj spoprijeli z žogo, če se bodo hoteli premakniti iz zadnjega mesta na lestvici.

LE ZIME BELE ŠE NI

V Belih vodah z veseljem pričakujemo zimo. Letos bo pri nas stekla prva smučarska vlečnica v velenjski občini. Pri njeni ureditvi so nam pomagali pionirji iz šole Bibe Ročca iz Soštanja in mladinci iz gimnazije.

V tej delovni akciji je sodelovalo 133 pionirjev in 585 delovnih ur. V Belih vodah smo spoznali, da tudi pionirji lahko drug drugemu pomagamo, čeprav smo daleč narazen. Pozimi pa se bomo spoznali na smučarskem tečaju, ki bo pri nas v Belih vodah.

Predsednik šolskega športnega društva
Sandi Stemenšek

SEVER PRED ZDRUŽITVIJO Z GORENJEM

Povezovanje so narekemale obojestranske želje in koristi - Združitev industrije elektromotorjev Sever iz Subotice k velenjskemu Gorenju predstavlja začetek tesnejšega povezovanja in združevanja proizvajalcev strojev in opreme za gospodinjstva ter kooperantske industrije

Potem, ko je predzadnji ponedeljek delavski svet Industrije elektromotorjev SEVER iz Subotice sprejel predlog posebne komisije, da se delovna organizacija združi s Tovarno gospodinjstev opreme GORENJE Velenje, so v Velenju začeli s pripravi za združitev, do katere bo prišlo, kot je poudaril generalni direktor Gorenja, Ivan ATELEŠEK, na podlagi obojestranskih želja in koristi. V Gorenju bodo izdelali podoben elaborat o prednostih združitve in ga predložili v obravnavo in sprejem osrednjemu delavskemu svetu tovarne.

Ze zdaj so iz Industrije elektromotorjev Sever iz Subotice poslali polovico vseh izdelanih elektromotorjev velenjski tovarni gospodinjstev opreme Gorenje. Se pravi, da je Sever že zdaj dopolnjeval proizvodnjo velenjskega Gorenja v tehnologiji. Za zdaj so v Gorenju vgrajevali elektromotorje, izdelane v Subotici, le v pralne stroje, sodelovanje pa želijo še razširiti in vgrajevati elektromotorje subotiskega Severja tudi v druge izdelke Gorenja, kjer bo to potrebno.

Kot je povedal generalni direktor TGO Gorenje Velenje, Ivan Atelešek, računajo tudi s skupnimi vlaganji v modernizacijo subotiske industrije elektromotorjev Sever, tako za

nadaljnje povečevanje proizvodnje kot za zagotovitev maksimalnega izkoriščanja proizvodnih zmogljivosti. Računajo pa tudi na sodelovanje pri raznih izvoznih aranžmajih in kooperaciji izven Jugoslavije. Sicer pa bo Industrija elektromotorjev Sever iz Subotice velenjskemu Gorenju v prihodnjih letih dobavljala okrog 60 do 70 % celotne proizvodnje.

Letos bo okrog 1.400 zaposlenih v subotiski Industriji elektromotorjev Sever doseglo proizvodnjo v vrednosti okrog 90 milijonov din. Ze prihodnje leto pa jo bodo povečali na 120 milijonov din. S priključitvijo Industrije elektromotorjev Sever Subotica bo velenjska Tovarna gospodinjstev opreme Gorenje zaposlovala prihodnje leto že blizu 4.000 delavcev, dosegla pa bo proizvodnjo v vrednosti nad 1 milijardo dinarjev (100 milijard starih din).

V Tovarni gospodinjstev opreme Gorenje Velenje pa poudarjajo, da predstavlja združitev industrije elektromotorjev iz Subotice s tovarno gospodinjstev opreme Gorenje Velenje le začetek tesnejšega povezovanja oz. poslovno tehničnega sodelovanja med proizvajalci strojev in opreme za gospodinjstva pri nas in kooperantsko industrijo.

ŠE ZMERAJ PRECEJ ZAPOSLENIH Z NIZKIMI OSEBNIMI DOHODKI

Zadnje čase precej razpravljamo tudi o nagrajevanju, posebej pa o vplivu osebnih dohodkov na rezultate gospodarjenja. Marsikje je namreč mogoče ugotovljati, da delovna organizacija sicer zadovoljivo posluje, ko pa so pod drobnogledom osebni dohodki, pa je mogoče ugotovljati marsikje, da pogosto poslovanje uspehe nizki osebni dohodki.

Nimamo namena, da bi se podrobneje spuščali v analiziranje politike nagrajevanja oz. v akcijo za odpravo nizkih osebnih dohodkov, saj je to naloga drugih dejavnikov. Pričakujemo namreč, da bodo vendarle spodbudene razprave o tem, da predstavljajo nizki osebni dohodki podpora neracionalnemu gospodarjenju in povzročajo nerazpoloženje med kolektivi, nasploh pa se poraja vprašanje, kdo je odgovoren, da zaposleni tam, kjer je to primer, prejemajo nizke osebne dohodke.

V industrijskih delovnih organizacijah v Saleški dolini je še vedno nad 440 zaposlenih, ki so prejeli pred dvema mesecema manj kot 800 dinarjev mesečnega osebnega dohodka. V šoštanjskem obratu celjske tovarne Toper, na primer, je od skupno 120 zaposlenih prejelo kar 71 osebni dohodek do 800 din, od tega 24 manj kot 600 din. Tudi v šoštanjski Industriji plastike Polypex je skoraj tretjina zaposlenih prejela manj kot 800 din mesečnega osebnega dohodka. Sicer pa je bilo pred dvema mesecema v industrijskih delovnih organizacijah 2.300 zaposlenih z osebnim dohodkom med 800 in 1.000 dinarji; v šoštanjski Elektrarni jih je bilo 27, na Rudniku lignita Velenje 1.172, v TGO Gorenje 838, v Polypexu 44, v LK Šoštanj 16 in v Tovarni usnja Šoštanj 144.

Najnižji mesečni osebni dohodek v občini Velenje, in sicer 454 din, je bil izplačan v KOC Velenje, sledi SGP VEGRAD s 458 din, Toper - obrat Šoštanj 465 din, kmetijska zadruga Šoštanj 473 din, Oljka Šmartno ob Paki 490 din itd. Najvišji osebni dohodek pa so izplačali v Projektivnem biroju Velenje, in sicer 9.058 din, na Rudniku lignita Velenje je znašal 4.839

din, v TGO Gorenje 4.239 din, v Tovarni usnja Šoštanj 4.000 din itd.

Zanimivo je tudi razmerje med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom. Na Rudniku lignita Velenje je znašalo to razmerje 1:6,6, v Zdravstvenem domu 1:6,4, v SGP VEGRAD 1:6,2, v Polypexu 1:6, v TGO Gorenje 1:5,9 itd.

In še podatki o povprečnih osebnih dohodkih, upoštevaje mesec september 1969. Med industrijskimi delovnimi organizacijami so izplačali najnižji povprečni mesečni osebni dohodek v šoštanjskem obratu tovarne Toper, in sicer 655 din ter v industriji plastike Polypex (936 din), najvišje povprečne osebne dohodke pa v šoštanjski Termoelektrarni (1.464 din), na Rudniku lignita Velenje (1.460 din) ter v LK Šoštanj (1.233 din).

Povprečni mesečni osebni dohodek zaposlenih v KZ Šoštanj je septembra znašal 987 din, v SGP VEGRAD 834 din, v Projektivnem biroju Velenje pa 3.501 din. V trgovini so izplačali takele povprečne mesečne osebne dohodke: Merx - enote na območju občine Velenje 1.071 din, VINO Šmartno ob Paki 1.076 din, ERA Velenje 1.182 din, Merx - enote v Šoštanju 1.244 din in Jarja Šoštanj 1.328 din. V gostinstvu je zabeleženo naslednje gibanje povprečnih mesečnih osebnih dohodkov: Paka Velenje 955 din, G. p. Pod gradom Velenje 999 din, gostinsko podjetje Kajuhov dom Šoštanj 1.084 din in Delavski klub 1.102 din. In še obrat: STIX 603 din (niso bili izplačani 100 % osebni dohodki), 845 din Oljka Šmartno ob Paki, 850 Chrommetal, 902 din Kleparstvo Šoštanj, in sicer 9.058 din, na Rudniku lignita Velenje je znašal 4.839

nje.

BELE VODE SE VKLJUČUJEJO V AKCIJO »MESTO - VASI«

PRIHODNJE LETO BODO ZAČELI MODERNIZIRATI CESTO OD ŠOŠTANJA PROTI BELIM VODAM, KI JO ŽELIJO LETA 1971 TUDI ASFALTIRATI

Bele vode doživljajo v zadnjih petnajstih letih napredek, kakršnega si je lahko zamislil le malokdo. 1954. leta je v vasi zasvetila elektrika. Pridobitve pa so si potem sledile druga za drugo. Bele vode so se začele vztrajno spreminjati v kmečko turistično območje. Napredek je zdaj viden na vsakem koraku, predstavlja pa osnovo za to, da bi območje Belih vod v prihodnje še hitreje menjalo značaj.

Naj na kratko prelistamo kroniko pomembnih dogodkov za Bele vode. Ze uvodoma smo zapisali, da je v Belih vodah 1954. leta prvič zasvetila električna luč. Sedem let pozneje je to območje dobilo novo šolo in dvorano, ki sta postali središče vsega življenja. 1964. leta so v Belih vodah zgradili plavalni bazen in uredili šolski vrt. Pred dvema letoma so uredili novo cesto do Belih vod. Letos pa bo začela na tamkajšnjem območju delovati prva smučarska vlečnica na velenjskem območju.

NAJPREJ BODO UREDILI CESTO DO VIŠOČKEGA VRHA

Občani Belih vod so se letos zavzeli za to, da bi njihovo območje v prihodnje še hitreje napredovalo. In če hočejo v še večji meri razvijati turizem, morajo predvsem urediti ceste. Zato ni nič čudnega, če so se odločili, da bodo najprej uredili cesto od Belih vod do Višočkega vrha. Lastniki zemljišč so že podpisali odstopne izjave, zemljišča bodo brezplačno odstopili za ureditev občinske ceste. Odškodnine torej ne bodo zahtevali, zavezali pa so se tudi, da ne bodo ovirali del. Novo cesto so že trasirali, zdaj pa zbirajo dokumentacijo za ureditev oz. rekonstrukcijo ceste. V kratkem bodo začeli s posekom lesa in s prvimi pripravljalnimi deli. Preden pa bodo začeli z deli, bodo zbrali 50.000 din krajevnega samoprispevka, in to v denarju oz. lesu, ali pa v prostovoljnem delu.

PRIHODNJE LETO PA BODO ZAČELI UREJATI CESTO ŠOŠTANJ-BELE VODE

Na skupnem sestanku vodstev krajevnih skupnosti in odborov krajevnih skupnosti Bele vode in Sentflorjan pa so nedavno tega razpravljali o urejanju ceste Šoštanj-Bele vode. Dogovorili so se, na sestanku so bili tudi predstavniki občinske skupščine Velenje, da bodo že prihodnje leto pristopili k prvemu delu. V načrtu so pripravljala dela, predvsem odvodnjavanje ter zgraditev zaščitnih zidov. V letu 1971 pa bi pristopili k modernizaciji ceste in asfaltiranju ceste, seveda v odvisnosti od razpoložljivih sredstev.

Urejanje ceste Šoštanj-Bele vode bo, kot je bilo dogovorjeno, skupna akcija krajevnih skupnosti Bele vode in Sentflorjan. Pogoj za ureditev te ceste je krajevni samoprispevek in udeležba prebivalcev obeh območij pri delih. Urejanje ceste Šoštanj-Bele vode pa bodo vključili v akcijo »MESTO - VASI« in računajo, da bodo prebivalcem Belih vod in Sentflorjana priskočili na pomoč tudi Šoštanjčani in Velenjčani.

Cesta Šoštanj-Bele vode je dolga 9 kilometrov, računajo

pa, da bi cesto asfaltirali po etapah, in sicer tako, kot bodo zbrana oz. zagotovljena finančna sredstva. Ker je pripravljenost občanov Belih vod in

Naš dopisnik Zorko Kotnik nam je poslal vesti

iz Šmartnega ob Paki

ASFALTIRANJE CEST

Prejšnji ponedeljek so začeli urejevati cesto, ki se vije skozi Rečico ob Paki, nakar jo bodo polili z asfaltom. Ja, pa bi bil v resnici že skrajni čas, da se to uredi, kajti to ni bila več cesta, temveč tovarna prahu in blata. Vsega tega bodo sedaj prebivalci te vasi rešeni in bo tako njih dolgoletna želja uresničena. Jasno pa je, da bo za to treba tudi nekaj prispevati, bodisi v delu ali denarju.

Ravno tako bodo asfaltirali cesto proti Malem vrhu in cesto v novem naselju v Šmartnem ob Paki. Glavni delež za vsa ta dela bo prispevala tovarna gospodinjstev opreme Gorenje. Upamo, da bo vreme ugodno, da se bodo dela lahko nemočno končala.

PREVZEM HMELJA IN NJEVOVA KAKOVOST

S področja bivše občine Šmartno ob Paki vozijo v Zalec te dni visoko nalože-

Sentflorjana za sodelovanje v tej akciji velika, pričakujejo, da jo bodo kaj kmalu tudi končali.

Imenovana je že posebna komisija, ki naj zbere potrebne podatke o sredstvih, ki jih bodo rabili za plačilo del v letu 1971. Imenovan pa je bil istočasno še pripravljalni odbor za izvedbo akcije, ki ga vodi vodja podružnične šole Bele vode in republiški poslanec Jože Melanšek.

ne vozove z balami hmelja. Z očitno kakovostjo hmelja so v splošnem vsi pridelovalci te zlahtne rože kar zadovoljni.

Kmetijska zadruga Šoštanj, obrat Šmartno ob Paki se še posebno lahko postavi. Večina hmelja je prve vrste, ostalo v glavnem druge vrste, tretje vrste pa skoraj ni. Tudi kmetje kooperanti niso na slabšem. Sploh pa je letos menda najboljši hmelj na našem področju. Nižje Polzele proti Celju je nekoliko slabši, to pa iz razloga, ker je tem bolj prodnat svet, vročina pa je storila svoje, proti koncu obiranja pa mu je škodoval še rdeči pajek.

GRADNJA SKLADIŠČA IN POLNILNICE

Trgovsko podjetje VINO v Šmartnem ob Paki je te dni odkupilo od kmetijske zadruge Šoštanj manjši kompleks zemlje, kjer misli postaviti novo skladišče in polnilnico vina. Stavba bo precej velika, saj bo dolga nad 30 metrov. To pa podjetje nujno rabi, kajti do sedaj je imelo shranjeno embalažo kar na štirih krajih. Z leti pa bi bilo, da bi ob tej priliki tu uredili tudi avtobusno postajo.

— Milovan ZIDAR, upokojenec iz Lemberga pri Smarju št. 32, star 69 let;

POROKE

• Ilije Peter BERKENJACEVIĆ, roj. 1935, rudar iz Velenja, Tomšičeva c. št. 16 in Draginja TOPIC, roj. 1935, delavka iz Velenja, Tomšičeva c. št. 20.

• Anton PERC, roj. 1943, zdravnik splošne prakse iz Celja, Trubarjeva 75 in Nuša CEDE, roj. 1944, zdravnica splošne prakse iz Kaplje vasi št. 33.

• Ivan HRUSTEL, roj. 1947, rudar iz Velenja, Kajuhova cesta št. 14 in Leopoldina TERZAN, roj. 1952, delavka iz Velenja, Kajuhova cesta št. 14.

SMRTI

— Franc SAMOBOR, upokojenec iz Gabrk št. 48, star 77 let;

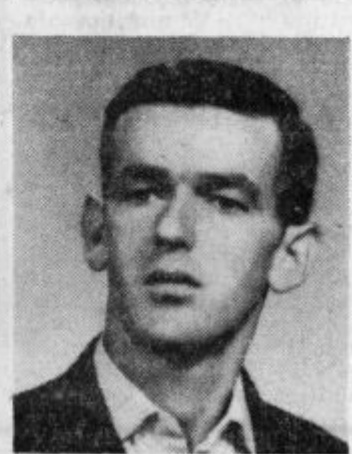
— Damijan ZNIDAR, otrok iz Raven št. 89, star 8 mesecev;

Zlata poroka v Velenju

Zadnjo soboto popoldne je bila v Velenju spet zlata poroka. Podpredsednik občinske skupščine, Drago Tratnik, je ponovno simbolično sklenil zakonsko zvezo zlatoporočencev Ane in Martina Rahten iz Velenja. Podpredsednik Tratnik je zakoncema Rahten čestital za 50-letno skupno življenje in jima zaželel še veliko let življenja.

Zlatoporočencema so v zgradbi občinske skupščine čestitali tudi številni sorodniki, prijatelji in znanci. Cestitkam se pridružujemo tudi mi!

Bečira ni več med nami

V petek, 7. novembra, je pri delu v jami tragično premi-

mesreče

MOTORIST PO NESREČI POBEGNIL

Po Prešernovi cesti v Velenju, se je 10. novembra v dopoldanskih urah, peljal s kolesom IVAN VIŠNER iz Velenja, Sercerjeva ulica 6. Pri mostu je vanj zadel neznani motorist, ki je zavil v levo. Kolesar je bil huje telesno poškodovan in so ga morali odpeljati v celjsko bolnišnico. Neznani motorist je po nesreči pobegnil, varnostni organi pa so mu že na sledi.

ZAPELJAL NA NEPREDNOSTNO CESTO

Voznik osebnega avtomobila CE 281-72 FRANC VUK iz Celja, Trubarjeva 53/a, je 16. novembra dopoldne peljal po Celjski cesti v Velenju proti gasilskemu domu. Tu ni upošteval prometnega znaka in je zapeljal v križišče na prednostno cesto v trenutku, ko je po tej pripeljal mopedist MARTIN MIKLAVŽINA, iz Šoštanja, Glavni trg 12. Pri nesreči sta dobila težje telesne poškodbe Martin Miklavžina in njegova sopotnica Jožica Miklavžina.

NAGNILO GA JE V JAREK

Dne 17. novembra ob 15.30 je VALENTIN ATELEŠEK iz Raven št. 18 vozil v vasi Laze tovornjak CE 279-33, last kmetijske zadruge Šoštanj. Pri hiši št. 60 je pri srečanju s neznanim voznikom osebnega avtomobila zapeljal na desni strani cestišča na neutrjeno bankino in se je zaradi tega natovorjen tovornjak nagnil v jarek. Škodo so ocenili na približno 2.000 dinarjev.

NEPRAVILNO GA JE PREHITEVAL

JAKOB JUVAN iz Podkraja 26, je s svojim mopedom CE 64-282, pri križišču Koroške ceste s Kidričevega nepravilno prehitel neregistrirani traktor, ki ga je vozil BOGOMIR DOLINŠEK iz Laz 25. Mopedist se je zadel v levo kolo traktorja in pri padcu dobil težje poškodbe na glavi, tako da so mu morali nuditi pomoč v celjski bolnišnici.

ZARADI VIJENOSTI SO PEŠCU ODVZELI KRI ZA PREGLED

Dne 9. 11. 1969, v večernih urah se je ANTON JERENEC iz Velenja, Čufarjeva 1, vračal peš iz Vinske gore proti Velenju. Bil je nekoliko vinjen, v roki pa je nosil aktovko z zidarskim orodjem. Za njim je pripeljal STANKO RAJSTER iz Plešivca št. 4 z osebnim avtomobilom CE 260-18 in zaradi majave hoje zadel pešca. Ta je padel in si poškodoval levo roko. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

ZADELA KOLESARJA

Kolesar ANTON RAMŠAK iz Paškega Kozjaka 7 se je peljal proti Saleku. Pri avtobusni postaji je s pony ekspresom za njim pripeljala MARIJA LEŠNIK iz Pirešice št. 3 in iz neznanega vzroka zadela kolesarja v zadnje kolo. Pri nesreči se je huje poškodovala po glavi in so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

nil naš sodelavec Bečir Husić. Star trideset let, po rodu iz okolice Tuzle, je zapustil mlado ženo in dvoje predšolskih otrok.

Med nami je delal in živel četrto leto. Bil je skromen in zelo priden delavec. Kot zaveden komunist je sodeloval pri vseh skupnih prizadevanjih za izboljšanje osebnega položaja rudarjev in hitrejši razvoj RLV.

Z njim je naš kolektiv izgubil dobrega delavca, zato ga bomo vsi, ki smo ga poznali, ohranili v trajnem spominu. Njegovi sodelavci

ZAHVALA

Ob smrti mame in tašče

MARIJE JERMAN

se iskreno zahvaljujemo zdravnikom iz velenjskega zdravstvenega doma za pomoč, ki so jo nudili. Sostavalcem iz Prešernove 3 se zahvaljujemo za podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Prav tako se zahvaljujemo gospodinu Ostrovršniku za poslovilne besede.

Zalujoča hčerka z možem in ožje sorodstvo